ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Σεπτεμβρίου 1998

για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 74,

Εκτιμώντας:

(1) ότι, με την απόφαση αριθ. 2424/88/ΕΚΑΧ [1], η Επιτροπή θέσπισε κοινό καθεστώς για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα·

(2) ότι το εν λόγω κοινό καθεστώς θεσπίστηκε σύμφωνα με τις υπάρχουσες διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως εκείνες που απορρέουν από το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου («ΓΣΔΕ»), από τη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979) και από τη συμφωνία περί της ερμηνείας και της εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της ΓΣΔΕ (κώδικας για τις επιδοτήσεις και τους αντισταθμιστικούς δασμούς)·

(3) ότι η ολοκλήρωση των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων, οι οποίες διεξήχθησαν στα πλαίσια του Γύρου της Ουρουγουάης, οδήγησε στην ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)·

(4) ότι, στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ («συμφωνία για τον ΠΟΕ»), που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου [2], περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994 («ΓΣΔΕ του 1994»), μια νέα συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ του 1994, (εφεξής αποκαλούμενη «συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994»), καθώς και μια νέα συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα («συμφωνία για τις επιδοτήσεις»)·

(5) ότι πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθούν οι κοινοτικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο των εν λόγω νέων συμφωνιών· ότι είναι επίσης σκόπιμο, λόγω του διαφορετικού χαρακτήρα των νέων ρυθμίσεων για το ντάμπινγκ και τις επιδοτήσεις, να θεσπιστούν χωριστά κείμενα για κάθε έναν από τους εν λόγω τομείς κοινοτικών ρυθμίσεων· ότι, συνεπώς, οι νέες ρυθμίσεις για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ περιέχονται στην απόφαση αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής [3], οποία αφήρεσε από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης αριθ. 2424/88/ΕΚΑΧ τις εν λόγω εισαγωγές·

(6) ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί το κοινοτικό καθεστώς που διέπει την εφαρμογή αντισταθμιστικών μέτρων με γνώμονα τους νέους πολυμερείς κανόνες, και ιδίως εκείνους που αφορούν την κίνηση της διαδικασίας και τη διεξαγωγή της έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της απόδειξης και της αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών, της επιβολής προσωρινών μέτρων, της επιβολής και της είσπραξης αντισταθμιστικών δασμών, της διάρκειας ισχύος και της επανεξέτασης των αντισταθμιστικών μέτρων και της δημοσιοποίησης των πληροφοριών σχετικά με τις έρευνες στον τομέα των αντισταθμιστικών δασμών·

(7) ότι, ενόψει της έκτασης των αλλαγών που απορρέουν από τις νέες συμφωνίες και προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή και διαφανής εφαρμογή των νέων κανόνων, θα πρέπει να ενσωματωθούν, κατά το δυνατόν, οι διατάξεις των εν λόγω συμφωνιών στην κοινοτική νομοθεσία·

(8) ότι η συμφωνία για τις επιδοτήσεις τέθηκε σε εφαρμογή από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου [4]· ότι είναι, συνεπώς, ορθό ως προς τις αρχές και τους ορισμούς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 να υπάρξει αντίστοιχη ρύθμιση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα, ώστε να διασφαλιστεί η ομοιογένεια της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το εξωτερικό εμπόριο, λαμβανομένων ταυτόχρονα υπόψη των διαδικασιών λήψης των αποφάσεων που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα·

(9) ότι είναι επίσης σκόπιμο να διευκρινισθούν, με επαρκείς λεπτομέρειες, οι όροι που καθορίζουν την ύπαρξη επιδότησης, οι αρχές που διέπουν τη δυνατότητα εφαρμογής των αντισταθμιστικών δασμών (ειδικότερα, κατά πόσον η επιδότηση έχει ατομικό χαρακτήρα) και τα κριτήρια τα οποία εφαρμόζονται για τον υπολογισμό του ύψους της αντισταθμίσιμης επιδότησης·

(10) ότι είναι ανάγκη, κατά τον προσδιορισμό της ύπαρξης επιδότησης, να αποδεικνύεται ότι έχει παρασχεθεί χρηματοδοτική συνεισφορά από το δημόσιο ή από οποιοδήποτε κρατικό φορέα, εντός της επικράτειας μιας χώρας, ή ότι έχει παρασχεθεί στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών υπό οιαδήποτε μορφή, κατά την έννοια του άρθρου XVI της ΓΣΔΕ 1994 και ότι η επιχείρηση έχει προσποριστεί κάποιο όφελος·

(11) ότι είναι αναγκαίο να διευκρινισθούν με επαρκείς λεπτομέρειες, ποιες επιδοτήσεις δεν είναι αντισταθμίσιμες, καθώς και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί εάν, κατά τη διάρκεια έρευνας, διαπιστωθεί ότι η επιχείρηση που υποβάλλεται σ' αυτή έχει λάβει μη αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις·

[1] ΕΕ L 209 της 2. 8. 1988, σ. 18.
[2] ΕΕ L 336 της 23. 12. 1994, σ. 1.
[3] ΕΕ L 308 της 29. 11. 1996, σ. 11.
[4] ΕΕ L 288 της 21. 10. 1997, σ. 1.

(12) ότι στη συμφωνία για τις επιδοτήσεις ορίζεται ότι οι διατάξεις που αφορούν τις μη αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις παύουν να ισχύουν πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας για τον ΠΟΕ, εκτός εάν η ισχύς τους παραταθεί με κοινή συμφωνία των μελών του ΠΟΕ· ότι, ως εκ τούτου, σε περίπτωση που δεν παραταθεί η ισχύς των εν λόγω διατάξεων, ενδέχεται να είναι αναγκαία η κατάλληλη τροποποίηση της παρούσας απόφασης·

(13) ότι είναι σκόπιμο να θεσπισθούν σαφείς και λεπτομερείς κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους παράγοντες που είναι δυνατό να χρησιμεύσουν για τη διαπίστωση του κατά πόσον οι επιδοτούμενες εισαγωγές έχουν προξενήσει ή υπάρχει ο κίνδυνος να προξενήσουν σοβαρή ζημία· ότι, κατά την απόδειξη του γεγονότος ότι ο όγκος και οι τιμές των επίμαχων εισαγωγών ευθύνονται για τη ζημία που έχει υποστεί ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, ενδείκνυται να συνυπολογίζεται η επίδραση άλλων παραγόντων, και ειδικότερα των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά της Κοινότητας·

(14) ότι είναι σκόπιμο να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «κοινοτικός κλάδος παραγωγής» και να προβλεφθεί ότι τα μέρη που συνδέονται με εξαγωγείς είναι δυνατόν να εξαιρούνται από τον εν λόγω κλάδο παραγωγής, καθώς επίσης να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «συνδεόμενος»· ότι είναι επίσης αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα επιβολής αντισταθμιστικών δασμών για λογαριασμό των παραγωγών μιας περιφέρειας της Κοινότητας και να θεσπισθούν κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον ορισμό της εν λόγω περιφέρειας·

(15) ότι είναι αναγκαίο να ορισθεί ποιος είναι αρμόδιος να υποβάλει καταγγελία για αντισταθμιστικούς δασμούς, καθώς και ο απαιτούμενος βαθμός υποστήριξης της καταγγελίας από τον οικείο κοινοτικό κλάδο παραγωγής και να καθοριστούν τα στοιχεία που κάθε καταγγελία πρέπει να περιέχει σχετικά με τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις, τη ζημία και τη μεταξύ τους αιτιώδη συνάφεια· ότι είναι, επίσης, σκόπιμο να καθοριστούν οι διαδικασίες που διέπουν την απόρριψη των καταγγελιών ή την κίνηση διαδικασίας·

(16) ότι είναι αναγκαίο να ορισθεί ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να ενημερώνονται τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τα στοιχεία που χρειάζονται οι αρχές και να τους παρέχεται πλήρης δυνατότητα υποβολής κάθε συναφούς αποδεικτικού στοιχείου και προάσπισης των συμφερόντων τους· ότι είναι επίσης επιθυμητό να καθιερωθούν ευκρινώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας και να προβλεφθούν ειδικότερα οι όροι βάσει των οποίων τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να αναγγέλλονται, να διατυπώνουν τις απόψεις τους και να υποβάλλουν στοιχεία εντός συγκεκριμένων προθεσμιών, προκειμένου να ληφθούν υπόψη· ότι θα πρέπει επίσης να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα ενδιαφερόμενο μέρος είναι δυνατόν να αποκτήσει πρόσβαση σε στοιχεία υποβληθέντα από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επ' αυτών· ότι θα πρέπει επίσης να καθιερωθεί συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της επιτροπής για τη συγκέντρωση των στοιχείων·

(17) ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν να επιβληθούν προσωρινοί δασμοί, και να προβλεφθεί ιδίως ότι η επιβολή τους δεν επιτρέπεται πριν από την πάροδο εξήντα ημερών ούτε μετά την πάροδο εννιά μηνών από την έναρξη της διαδικασίας· ότι είναι επίσης αναγκαίο να προβλεφθεί ότι οι εν λόγω δασμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν, σε όλες τις περιπτώσεις, από την Επιτροπή μόνο για διάστημα τεσσάρων μηνών·

(18) ότι είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν οι διαδικασίες αποδοχής αναλήψεως υποχρεώσεων με τις οποίες εξαλείφονται ή εξουδετερώνονται οι αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και η ζημία, αντί της επιβολής προσωρινών ή οριστικών δασμών· ότι είναι, επίσης, σκόπιμο να προβλεφθούν οι επιπτώσεις της παραβίασης ή της ανάκλησης αναλήψεως υποχρεώσεων και να προβλεφθεί ότι είναι δυνατή η επιβολή προσωρινών δασμών σε περιπτώσεις που υπάρχουν υπόνοιες περί παραβίασης ή όταν απαιτείται περαιτέρω έρευνα για τη συμπλήρωση των πορισμάτων· ότι, κατά την αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεων, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα, ώστε οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων και η επιβολή τους να μην οδηγούν σε αντιανταγωνιστική συμπεριφορά·

(19) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι η περάτωση της διαδικασίας επέρχεται κανονικά εντός δώδεκα μηνών και, το αργότερο, εντός δεκατριών μηνών από την έναρξη της έρευνας, ανεξαρτήτως εάν έχουν θεσπιστεί ή όχι οριστικά μέτρα·

(20) ότι η έρευνα ή η διαδικασία πρέπει να λήγει όταν διαπιστώνεται ότι το ύψος της επιδότησης είναι ασήμαντο ή όταν, ιδίως στην περίπτωση εισαγωγών καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών, ο όγκος των επιδοτούμενων εισαγωγών ή η ζημία είναι αμελητέα· ότι είναι επίσης σκόπιμο να καθοριστούν τα σχετικά κριτήρια· ότι, όταν πρόκειται να επιβληθούν μέτρα, είναι αναγκαίο να προβλέπεται η περάτωση των ερευνών και να ορίζεται ότι το ύψος των δασμών θα πρέπει να είναι μικρότερο από το ποσό των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, εφόσον αυτό το κατώτερο ποσό αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας και να οριστεί η μέθοδος υπολογισμού του ύψους των δασμών σε περιπτώσεις δειγματοληψίας·

(21) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η δυνατότητα αναδρομικής είσπραξης των προσωρινών δασμών, εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο και να καθοριστούν οι συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατόν να αποφασίζεται η αναδρομική επιβολή δασμών, προκειμένου να αποτρέπεται η μείωση της αποτελεσματικότητας των οριστικών μέτρων που πρόκειται να εφαρμοσθούν· ότι είναι επίσης ανάγκη να προβλεφθεί ότι οι δασμοί είναι δυνατόν να επιβάλλονται αναδρομικά σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης αναλήψεως υποχρεώσεων·

(22) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι τα μέτρα παύουν να ισχύουν μετά την πάροδο πενταετίας, εκτός αν διαπιστωθεί, μετά από επανεξέταση, ότι είναι σκόπιμη η διατήρησή τους σε ισχύ· ότι είναι ακόμη ανάγκη να προβλεφθεί, σε περιπτώσεις κατά τις

οποίες υποβάλλονται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μεταβολή των συνθηκών, η δυνατότητα διενέργειας ενδιάμεσης επανεξέτασης ή ερευνών προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον επιβάλλεται η επιστροφή αντισταθμιστικών δασμών·

(23) ότι, αν και η συμφωνία για τις επιδοτήσεις δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικές με την καταστρατήγηση των αντισταθμιστικών μέτρων, η πιθανότητα αυτή υφίσταται, υπό όρους παρεμφερείς, μολονότι όχι πανομοιότυπους, σε σχέση με τον κίνδυνο καταστρατήγησης των μέτρων αντιντάμπινγκ· ότι, κατά συνέπεια, φαίνεται σκόπιμο να προβλεφθούν σχετικές διατάξεις στην παρούσα απόφαση·

(24) ότι είναι σκόπιμο να επιτραπεί η αναστολή αντισταθμιστικών μέτρων σε περίπτωση πρόσκαιρης μεταβολής των συνθηκών στην αγορά, η οποία καθιστά τη διατήρησή τους προσωρινά άσκοπη·

(25) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο έρευνας είναι δυνατό να υποβάλλονται σε καταγραφή κατά την εισαγωγή, ώστε να καταστεί δυνατή η μεταγενέστερη εφαρμογή μέτρων εναντίον αυτών των εισαγωγών·

(26) ότι, για να διασφαλισθεί η προσήκουσα εφαρμογή των μέτρων, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να παρακολουθούν και να υποβάλλουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις εισαγωγές των προϊόντων που υπόκεινται σε έρευνα ή σε μέτρα, καθώς και σχετικά με το ύψος των δασμών που εισπράττονται δυνάμει της παρούσας απόφασης·

(27) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η διαβούλευση με συμβουλευτική επιτροπή, σε τακτικά και καθορισμένα στάδια της έρευνας· ότι η επιτροπή αυτή πρέπει να απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής υπό την ιδιότητα του προέδρου·

(28) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα επισκέψεων με σκοπό την επαλήθευση στοιχείων που έχουν υποβληθεί σχετικά με τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και τη ζημία, αν και οι επισκέψεις αυτές θα πρέπει να εξαρτώνται από την ποιότητα των απαντήσεων στα ερωτηματολόγια που έχουν αποσταλεί·

(29) ότι είναι ουσιώδες να προβλεφθεί η δυνατότητα δειγματοληψίας σε υποθέσεις με μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων μερών ή συναλλαγών, ούτως ώστε να είναι δυνατή η περάτωση των ερευνών εντός των ταχθεισών προθεσμιών·

(30) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται με τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται άλλα στοιχεία για τους προσδιορισμούς και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη αυτά από ό,τι εάν είχαν συνεργασθεί·

(31) ότι πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις για την επεξεργασία πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, ούτως ώστε να μη διαρρέουν επιχειρηματικά ή κρατικά μυστικά·

(32) ότι είναι απαραίτητη η προσήκουσα ενημέρωση για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις των μερών που δικαιούνται μιας τέτοιας μεταχείρισης και η πραγματοποίηση της ενημέρωσης αυτής εντός προθεσμίας που να επιτρέπει στα μέρη να υπερασπίζουν τα συμφέροντά τους, λαμβανομένης υπόψη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στην Κοινότητα·

(33) ότι είναι φρόνιμο να καθιερωθεί ένα διοικητικό σύστημα που να προβλέπει τη δυνατότητα προβολής επιχειρημάτων σχετικά με το εάν δεδομένο μέτρο είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας και ιδίως προς το συμφέρον των καταναλωτών και να καθορισθούν, αφενός, οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να υποβάλλονται τα σχετικά στοιχεία και, αφετέρου, τα δικαιώματα ενημέρωσης των ενδιαφερομένων μερών·

(34) ότι, κατά την εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στη συμφωνία για τις επιδοτήσεις, είναι ουσιώδες, προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που η εν λόγω συμφωνία επιδίωξε να θεσπίσει, να λαμβάνει υπόψη της η Κοινότητα την ερμηνεία τους από τους βασικούς εμπορικούς της εταίρους, όπως αυτή εκφράζεται στη νομοθεσία ή την πάγια πρακτική·

(35) ότι θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί η απόφαση αριθ. 2424/88/ΕΚΑΧ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Αρχές

1. Αντισταθμιστικός δασμός είναι δυνατό να επιβάλλεται με σκοπό την εξουδετέρωση των συνεπειών της επιδότησης που έχει ενδεχομένως χορηγηθεί, άμεσα ή έμμεσα, για την κατασκευή, την παραγωγή, την εξαγωγή ή τη μεταφορά οιουδήποτε προϊόντος του οποίου η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προκαλεί ζημία.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο επιδότησης εάν τυγχάνει αντισταθμίσιμης επιδότησης, κατά την έννοια των άρθρων 2 και 3.

3. Η επιδότηση είναι δυνατό να χορηγείται από το Δημόσιο της χώρας καταγωγής του εισαγόμενου προϊόντος ή από το Δημόσιο μιας ενδιάμεσης χώρας από την οποία το προϊόν εξάγεται στην Κοινότητα και η οποία καλείται, για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, «χώρα εξαγωγής»·

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «Δημόσιο» νοείται κάθε δημόσιος ή κυβερνητικός οργανισμός στην επικράτεια της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, στις περιπτώσεις που τα προϊόντα δεν εισάγονται απευθείας από τη χώρα καταγωγής, αλλά εξάγονται στην Κοινότητα μέσω μιας ενδιάμεσης χώρας, εφαρμόζονται πλήρως οι διατάξεις της παρούσας απόφασης και, όταν είναι σκόπιμο, η εκάστοτε συναλλαγή ή συναλλαγές θεωρείται ότι έχουν πραγματοποιηθεί μεταξύ της χώρας καταγωγής και της Κοινότητας.

5. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «ομοειδές προϊόν» νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν, ή, αν δεν υπάρχει ένα τέτοιο προϊόν, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν στενή ομοιότητα με εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.

Άρθρο 2

Ορισμός της επιδότησης

Θεωρείται ότι συντρέχει επιδότηση εφόσον:

1. α) υπάρχει χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και ειδικότερα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   i) όταν το Δημόσιο ενεργεί κατά τρόπο που συνεπάγεται άμεση μεταφορά κεφαλαίων (π.χ. υπό μορφή επιχορηγήσεων, δανείων ή εισφοράς στο κεφάλαιο) ή δυνητική άμεση μεταφορά κεφαλαίων ή υποχρεώσεων (π.χ. παροχή εγγύησης για δάνεια)·

   ii) όταν το Δημόσιο παραιτείται από απαίτηση σχετικά με έσοδο που κανονικά του οφείλεται ή δεν το εισπράττει (π.χ. μέσω της παροχής φορολογικών κινήτρων, όπως είναι οι πιστώσεις φόρου)· εν προκειμένω, δεν θεωρούνται ως επιδότηση, η απαλλαγή ενός εξαγόμενου προϊόντος από δασμούς ή φόρους που επιβαρύνουν το ομοειδές προϊόν όταν αυτό προορίζεται για εγχώρια κατανάλωση, ούτε η διαγραφή αυτών των δασμών ή φόρων μέχρι ενός ποσού που δεν υπερβαίνει το ύψος της αναλογούσας οφειλής, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω διαγραφή παρέχεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραρτημάτων I, II και III·

   iii) όταν το Δημόσιο παρέχει αγαθά ή υπηρεσίες, εκτός από τη γενικότερη υποδομή, ή όταν αγοράζει αγαθά·

   iv) όταν το Δημόσιο:

   — καταβάλλει ποσά σε ένα σύστημα χρηματοδοτήσεων ή

   — αναθέτει ή δίδει εντολή σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μία ή περισσότερες από τις πράξεις που περιγράφονται στα στοιχεία i), ii) και iii), οι οποίες κανονικά υπάγονται στην αρμοδιότητά του και εφόσον η διενέργεια των εν λόγω πράξεων δεν διαφέρει κατ' ουσία διόλου από τη συνήθη διενέργεια πράξεων εκ μέρους του Δημοσίου·

   ή

   β) παρέχεται στήριξη του εισοδήματος ή των τιμών, υπό οιαδήποτε μορφή, κατά την έννοια του άρθρου XVI της ΓΣΔΕ του 1994 και

2. με τον τρόπο αυτό προκύπτει κάποιο όφελος.

Άρθρο 3

Αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις

1. Οι επιδοτήσεις υπόκεινται σε αντισταθμιστικά μέτρα μόνον εφόσον έχουν ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια των παραγράφων 2, 3 και 4.

2. Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν έχει ατομικό χαρακτήρα μια επιδότηση προς συγκεκριμένη επιχείρηση ή όμιλο επιχειρήσεων ή προς συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής ή ομάδα κλάδων παραγωγής (που καλούνται εφεξής «συγκεκριμένες επιχειρήσεις»), που υπάγονται στην αρμοδιότητα της αρχής που παρέχει την επιδότηση, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

α) μια επιδότηση θεωρείται ότι έχει ατομικό χαρακτήρα όταν η αρχή που παρέχει την επιδότηση ή η εφαρμοστέα νομοθεσία ορίζει ρητώς ότι την επιδότηση είναι δυνατόν να τη λάβουν μόνο συγκεκριμένες επιχειρήσεις·

β) θεωρείται ότι η επιδότηση δεν έχει ατομικό χαρακτήρα όταν η αρχή που παρέχει την επιδότηση ή η εφαρμοστέα νομοθεσία θέτει αντικειμενικά κριτήρια ή προϋποθέσεις, τα οποία διέπουν το δικαίωμα λήψης της επιδότησης και το ύψος της, υπό τον όρο όμως ότι το δικαίωμα λήψης της επιδότησης γεννάται αυτομάτως και ότι τα σχετικά κριτήρια ή προϋποθέσεις τηρούνται απαρεγκλίτως.

   Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «αντικειμενικά κριτήρια ή προϋποθέσεις» νοούνται τα κριτήρια ή οι προϋποθέσεις που έχουν ουδέτερο χαρακτήρα, δεν ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις σε βάρος άλλων, είναι οικονομικής φύσεως και εφαρμόζονται οριζοντίως, όπως είναι π.χ. ο αριθμός των απασχολούμενων ή το μέγεθος της επιχείρησης.

   Τα κριτήρια ή οι προϋποθέσεις πρέπει να καθορίζονται επακριβώς στο νόμο, τη ρύθμιση ή σε κάθε άλλο επίσημο έγγραφο, ούτως ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος της εφαρμογής τους·

γ) εάν, παρόλο που εκ πρώτης όψεως από την εφαρμογή των αρχών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) προκύπτει ότι δεδομένη επιδότηση δεν έχει ατομικό χαρακτήρα, αλλά υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι στην πραγματικότητα η επιδότηση μπορεί να έχει ατομικό χαρακτήρα, είναι δυνατό να συνεκτιμώνται ορισμένοι άλλοι παράγοντες. Οι παράγοντες αυτοί είναι οι ακόλουθοι: η συμμετοχή σε πρόγραμμα επιδοτήσεων περιορισμένου αριθμού συγκεκριμένων επιχειρήσεων· η σε πολύ μεγάλο βαθμό συμμετοχή σε πρόγραμμα επιδοτήσεων συγκεκριμένων· επιχειρήσεων· η παροχή δυσανάλογα υψηλών ποσών επιδότησης προς συγκεκριμένες επιχειρήσεις και ο τρόπος με τον οποίο η αρμόδια για την παροχή της επιδότησης αρχή άσκησε τη διακριτική ευχέρεια που διέθετε προκειμένου να αποφασίσει για την παροχή της επιδότησης. Για τον σκοπό αυτό, λαμβάνονται υπόψη ιδίως στοιχεία σχετικά με τη συχνότητα απόρριψης ή έγκρισης των αιτήσεων παροχής επιδότησης, καθώς και οι λόγοι στους οποίους στηρίζονται οι εν λόγω αποφάσεις.

   Κατά την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, συνεκτιμάται ο βαθμός διαφοροποίησης των οικονομικών δραστηριοτήτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα της αρχής που παρέχει την επιδότηση, καθώς και η διάρκεια εφαρμογής του οικείου προγράμματος επιδοτήσεων.

3. Έχει ατομικό χαρακτήρα η επιδότηση που παρέχεται αποκλειστικά προς συγκεκριμένες επιχειρήσεις, οι οποίες ευρίσκονται εντός προκαθορισμένης γεωγραφικής περιοχής υπαγόμενης στην αρμοδιότητα της αρχής που παρέχει την επιδότηση. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, δεν θεωρείται ως επιδότηση ατομικού χαρακτήρα ο καθορισμός ή η μεταβολή φορολογικών συντελεστών γενικής ισχύος από διοικητική αρχή οποιασδήποτε βαθμίδας, η οποία είναι αρμόδια να ενεργήσει ούτως.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, οι ακόλουθες επιδοτήσεις θεωρείται ότι έχουν ατομικό χαρακτήρα:

α) οι επιδοτήσεις οι οποίες εξαρτώνται, de jure ή de facto, από τη μόνη ή παράλληλη προϋπόθεση της επίτευξης εξαγωγικής επίδοσης, συμπεριλαμβανομένων των επιδοτήσεων οι οποίες απαριθμούνται, χάριν παραδείγματος, στο παράρτημα I.

Οι επιδοτήσεις θεωρείται ότι εξαρτώνται στην πράξη από την επίτευξη εξαγωγικής επίδοσης, όταν από τα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι η παροχή της επιδότησης, ακόμα και αν δεν εξαρτάται νομικά από την επίτευξη εξαγωγής επίδοσης, στην πράξη συνδέεται με κάποιες πραγματικές ή προσδοκώμενες εξαγωγές ή έσοδα από εξαγωγές. Το γεγονός και μόνον ότι δεδομένη επιδότηση παρέχεται προς επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εξαγωγές δεν αρκεί, εξ αυτού και μόνον του λόγου, για να της προσδώσει το χαρακτήρα εξαγωγικής επιδότησης κατά την έννοια της παρούσας διάταξης·

β) οι επιδοτήσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη μόνη ή παράλληλη προϋπόθεση της χρησιμοποίησης εγχώριων κατά προτίμηση και όχι εισαγόμενων προϊόντων.

5. Κάθε προσδιορισμός του ατομικού ή μη χαρακτήρα μιας επιδότησης βάσει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, πρέπει να τεκμηριώνεται με σαφήνεια βάσει θετικών αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 4

Μη αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις

1. Οι ακόλουθες επιδοτήσεις δεν υπόκεινται σε αντισταθμιστικά μέτρα:

α) επιδοτήσεις που δεν έχουν ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφοι 2 και 3·

β) επιδοτήσεις που έχουν μεν ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφοι 2 και 3, αλλά οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 ή 4 του παρόντος άρθρου.

2. Δεν υπόκεινται σε αντισταθμιστικά μέτρα οι επιδοτήσεις που παρέχονται για ερευνητικές δραστηριότητες διεξαγόμενες από επιχειρήσεις ή ανώτερα εκπαιδευτικά ή ερευνητικά ιδρύματα που έχουν συνάψει συμβάσεις με επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι οι χορηγούμενες επιδοτήσεις δεν καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του 75 % του κόστους της βιομηχανικής έρευνας ή του 50 % του κόστους των εργασιών προανταγωνιστικής ανάπτυξης και εφόσον οι επιδοτήσεις αυτές αφορούν αποκλειστικά:

α) τις δαπάνες μισθοδοσίας (για τους ερευνητές, τους τεχνικούς και το λοιπό προσωπικό υποστήριξης που απασχολείται αποκλειστικά στην εκάστοτε ερευνητική δραστηριότητα)·

β) το κόστος των οργάνων, του εξοπλισμού, των γηπέδων και των κτιρίων που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και σε μόνιμη βάση για την εκάστοτε ερευνητική δραστηριότητα (εκτός αν η χρήση τους έχει εμπορικό χαρακτήρα)·

γ) τα έξοδα για συμβούλους και παρεμφερείς υπηρεσίες στο πλαίσιο αποκλειστικά της εκάστοτε ερευνητικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων της έρευνας, των τεχνικών γνώσεων, των ευρεσιτεχνιών κ.λπ., που έχουν αποκτηθεί έναντι αμοιβής από εξωτερικές πηγές·

δ) πρόσθετα γενικά έξοδα, τα οποία συνδέονται άμεσα με την εκάστοτε ερευνητική δραστηριότητα·

ε) λοιπά λειτουργικά έξοδα (π.χ. για εξοπλισμό, προμήθεια υλικών και άλλα παρόμοια έξοδα), τα οποία συνδέονται άμεσα με την εκάστοτε ερευνητική δραστηριότητα.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου:

α) τα επιτρεπόμενα επίπεδα της μη αντισταθμίσιμης επιδότησης, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, καθορίζονται σε συνάρτηση με τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες που έχουν ανακύψει κατά τη διάρκεια δεδομένου σχεδίου.

Στην περίπτωση προγραμμάτων που συνδυάζουν βιομηχανική έρευνα και εργασίες προανταγωνιστικής ανάπτυξης, το επιτρεπόμενο επίπεδο μη αντισταθμίσιμης επιδότησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τον απλό μέσο όρο των επιτρεπόμενων επιπέδων μη αντισταθμίσιμης επιδότησης, τα οποία ισχύουν για τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, υπολογιζόμενα με βάση το σύνολο των επιλέξιμων δαπανών, που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) του πρώτου εδαφίου·

β) ο όρος «βιομηχανική έρευνα» σημαίνει τη βάσει σχεδίου αναζήτηση ή την κριτική έρευνα η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη νέων γνώσεων, με στόχο την ενδεχόμενη αξιοποίηση των γνώσεων αυτών για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών ή για τη σημαντική βελτίωση υφιστάμενων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών·

γ) ο όρος «εργασίες προανταγωνιστικής ανάπτυξης» σημαίνει το μετασχηματισμό των πορισμάτων της βιομηχανικής έρευνας σε κάποιο πρόγραμμα, προσχέδιο ή σχέδιο, σε σχέση με νέα, τροποποιημένα ή βελτιωμένα προϊόντα, μεθόδους ή υπηρεσίες, είτε αυτά προορίζονται για πώληση είτε για χρήση, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενός πρωταρχικού προτύπου που δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς. Επίσης, είναι δυνατόν να συμπεριλαμβάνει τη θεωρητική επινόηση και τη σχεδίαση άλλων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών και τα σχέδια πρώτης επίδειξης ή πειραματικής εφαρμογής, υπό τον όρο ότι αυτά τα σχέδια δεν είναι δυνατό να υποστούν μετατροπή ή να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς βιομηχανικής εφαρμογής ή εμπορικής εκμετάλλευσης. Ο όρος δεν συμπεριλαμβάνει συνήθεις ή ανά τακτά χρονικά διαστήματα μετατροπές υφιστάμενων προϊόντων, γραμμών παραγωγής, μεθόδων επεξεργασίας, υπηρεσιών, ούτε άλλης μορφής πράξεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, ακόμη και αν οι μετατροπές αυτές αποτελούν βελτιώσεις.

3. Δεν υπόκεινται σε αντισταθμιστικά μέτρα επιδοτήσεις προς μειονεκτούσες περιφέρειες της επικράτειας της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής που παρέχονται στο πλαίσιο γενικού σχεδιασμού περιφερειακής ανάπτυξης και οι οποίες δεν θα θεωρούνταν ότι έχουν ατομικό χαρακτήρα αν εφαρμόζονταν τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3 για καθεμιά από τις οικείες επιλέξιμες περιφέρειες, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) κάθε μειονεκτούσα περιφέρεια αποτελεί σαφώς καθορισμένη και ενιαία γεωγραφική περιοχή με καθορίσιμα οικονομικά και διοικητικά χαρακτηριστικά·

β) η εκάστοτε περιφέρεια αξιολογείται ως μειονεκτούσα βάσει ουδέτερων και αντικειμενικών κριτηρίων, από τα οποία προκύπτει ότι οι δυσχέρειες τις οποίες αντιμετωπίζει οφείλονται σε παράγοντες που δεν έχουν απλώς πρόσκαιρο χαρακτήρα· τα εν λόγω κριτήρια πρέπει να καθορίζονται επακριβώς στο νόμο, τη ρύθμιση ή κάθε άλλο επίσημο έγγραφο, ούτως ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος της εφαρμογής τους·

γ) τα κριτήρια που αναφέρονται στο στοιχείο β) συμπεριλαμβάνουν μέτρηση της οικονομικής ανάπτυξης της οικείας περιφέρειας, με βάση τουλάχιστον έναν από τους παρακάτω παράγοντες:

— το κατά κεφαλήν εισόδημα ή το κατά κεφαλήν εισόδημα των νοικοκυριών ή το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ, το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 85 % του μέσου όρου που ισχύει για την επικράτεια της οικείας χώρας καταγωγής ή εξαγωγής,

— το ποσοστό της ανεργίας, το οποίο επιβάλλεται να ισούται με το 110 % τουλάχιστον του μέσου όρου που ισχύει για την επικράτεια της οικείας χώρας καταγωγής ή εξαγωγής.

Οι τιμές που λαμβάνονται υπόψη βάσει των ανωτέρω είναι αυτές που έχουν καταγραφεί σε περίοδο τριών ετών· πάντως, η εν λόγω μέτρηση είναι δυνατό να προκύπτει από τη σύνθεση διαφόρων στοιχείων και να συμπεριλαμβάνει και άλλους παράγοντες.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου:

α) με τον όρο «γενικός σχεδιασμός περιφερειακής ανάπτυξης» νοείται ότι τα περιφερειακά προγράμματα επιδοτήσεων εντάσσονται σε πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης με συνεκτική εσωτερική διάθρωση και γενική εφαρμογή, καθώς και ότι οι επιδοτήσεις που παρέχονται για την περιφερειακή ανάπτυξη δεν διοχετεύονται προς μεμονωμένα γεωγραφικά σημεία που δεν ασκούν καμία ή σχεδόν καμία επίδραση στην ανάπτυξη της οικείας περιφέρειας·

β) με τον όρο «ουδέτερα και αντικειμενικά κριτήρια» νοούνται κριτήρια με τα οποία δεν ευνοούνται ορισμένες περιφέρειες περισσότερο από ό,τι απαιτείται για την εξάλειψη ή τον περιορισμό των περιφερειακών ανισοτήτων, στο πλαίσιο της ακολουθούμενης πολιτικής περιφερειακής ανάπτυξης. Εν προκειμένω, τα περιφερειακά προγράμματα επιδοτήσεων πρέπει να προβλέπουν ανώτατα όρια για το ποσό της επιδότησης που είναι δυνατό να χορηγείται για κάθε επιδοτούμενο σχέδιο. Τα εν λόγω ανώτατα όρια πρέπει να διαφοροποιούνται με γνώμονα τον διαφορετικό βαθμό ανάπτυξης καθεμιάς από τις επιλέξιμες περιφέρειες και πρέπει να αποτελούν συνάρτηση του επενδυτικού κόστους ή του κόστους της δημιουργίας θέσεων εργασίας. Εντός των εν λόγω ανώτατων ορίων, η κατανομή της επιδότησης πρέπει να είναι αρκούντως ευρεία και ισορροπημένη, ώστε να αποτρέπεται η σε μεγάλο βαθμό χρησιμοποίηση της επιδότησης από συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή η χορήγηση δυσανάλογα μεγάλων ποσών επιδότησης προς συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται βάσει των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3.

4. Δεν υπόκεινται σε αντισταθμιστικά μέτρα οι επιδοτήσεις για τη διευκόλυνση της προσαρμογής υφιστάμενων μονάδων, ώστε αυτές να ανταποκρίνονται σε νέες περιβαλλοντικές απαιτήσεις που έχουν επιβληθεί διά νόμου ή/και ρυθμίσεων και οι οποίες συνεπάγονται μεγαλύτερους περιορισμούς και οικονομική επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι η εκάστοτε επιδότηση:

α) αποτελεί μέτρο που εφαρμόζεται άπαξ και δεν πρόκειται να επαναληφθεί, και

β) αντιπροσωπεύει ποσοστό όχι ανώτερο του 20 % του κόστους της προσαρμογής, και

γ) δεν καλύπτει το κόστος της αντικατάστασης και της εκμετάλλευσης της επιδοτούμενης επένδυσης, το οποίο πρέπει να αναλαμβάνουν εξ ολοκλήρου επιχειρήσεις, και

δ) συνδέεται άμεσα και είναι ανάλογη με τη σχεδιαζόμενη μείωση της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και της ρύπανσης που προκαλείται από την επιχείρηση και δεν καλύπτει τη μείωση του κατασκευαστικού κόστους που επιτυγχάνεται ενδεχομένως και

ε) είναι δυνατό να χορηγείται προς κάθε επιχείρηση, η οποία είναι σε θέση να αρχίσει να χρησιμοποιεί τον νέου τύπου εξοπλισμό ή/και τις νέες μεθόδους παραγωγής.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, με τον όρο «υφιστάμενες μονάδες» νοούνται οι μονάδες που έχουν ήδη λειτουργήσει επί δύο τουλάχιστον έτη κατά το χρόνο επιβολής των νέων περιβαλλοντικών απαιτήσεων.

Άρθρο 5

Υπολογισμός του ύψους της αντισταθμίσιμης επιδότησης

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με βάση το όφελος που προσπορίζεται ο αποδέκτης της επιδότησης και το οποίο διαπιστώνεται και καθορίζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Κανονικά, η περίοδος αυτή είναι η πλέον πρόσφατη λογιστική χρήση του δικαιούχου, αλλά μπορεί να είναι οποιαδήποτε άλλη περίοδος, διάρκειας τουλάχιστον έξι μηνών πριν από την έναρξη της έρευνας για την οποία διατίθενται αξιόπιστα οικονομικά και άλλα στοιχεία.

Άρθρο 6

Υπολογισμός του οφέλους που προσπορίζεται ο αποδέκτης

Όσον αφορά τον υπολογισμό του οφέλους που προσπορίζεται ο αποδέκτης, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) η εισφορά στο μετοχικό κεφάλαιο μιας επιχείρησης εκ μέρους του Δημοσίου δεν θεωρείται ότι προσπορίζει όφελος, εκτός αν η επένδυση είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι δεν συμβιβάζεται προς τη συνήθη επενδυτική πρακτική (συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης επιχειρηματικών κεφαλαίων), την οποία ακολουθούν οι ιδιώτες επενδυτές στην επικράτεια της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής·

β) η χορήγηση δανείου εκ μέρους του Δημοσίου δεν θεωρείται ότι προσπορίζει όφελος, εκτός αν υφίσταται διαφορά μεταξύ του ποσού που καταβάλλει η δανειολήπτρια επιχείρηση για το δάνειο που της χορηγεί το Δημόσιο και του ποσού το οποίο θα ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει η ίδια επιχείρηση για ένα ανάλογο εμπορικό δάνειο το οποίο θα ήταν πράγματι σε θέση να εξασφαλίσει στην αγορά. Στην περίπτωση αυτή, το όφελος ισούται με τη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ποσών·

γ) η παροχή εγγύησης εκ μέρους του Δημοσίου για κάποιο δάνειο δεν θεωρείται ότι προσπορίζει όφελος, εκτός αν υφίσταται διαφορά μεταξύ του ποσού που καταβάλλει η επιχείρηση, υπέρ της οποίας παρεσχέθη η εγγύηση, για

το δάνειο που έχει συνομολογήσει με την εγγύηση του Δημοσίου και του ποσού που θα ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει η ίδια επιχείρηση για ανάλογο εμπορικό δάνειο σε περίπτωση που δεν υπήρχε η εγγύηση του Δημοσίου. Στην περίπτωση αυτή, το όφελος ισούται με τη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ποσών, αφού γίνουν οι αναγκαίες αναπροσαρμογές για να ληφθούν υπόψη τυχόν διαφορές στις προμήθειες·

δ) η διάθεση αγαθών ή υπηρεσιών ή αγορά αγαθών από το Δημόσιο δεν θεωρείται ότι προσπορίζει όφελος, εκτός αν η διάθεση πραγματοποιείται έναντι μικρότερου από το κανονικό τιμήματος ή αν για την αγορά καταβάλλεται τίμημα μεγαλύτερο από το κανονικό. Για να κριθεί κατά πόσον το τίμημα είναι το κανονικό, εξετάζονται οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά της χώρας όπου πραγματοποιείται η διάθεση ή η αγορά όσον αφορά το συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία (στις συνθήκες αυτές συμπεριλαμβάνονται η τιμή, η ποιότητα, το κατά πόσον είναι διαθέσιμο το συγκεκριμένο αγαθό ή η υπηρεσία, η εμπορευσιμότητα, η μεταφορά και οι λοιποί όροι αγοράς ή πώλησης).

Άρθρο 7

Γενικές διατάξεις υπολογισμού

1. Το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων καθορίζεται ανά μονάδα του προϊόντος που επιδοτείται και εξάγεται προς την Κοινότητα.

Κατά τον καθορισμό του εν λόγω ποσού, είναι δυνατό να αφαιρούνται τα ακόλουθα στοιχεία από τη συνολική επιδότηση:

α) κάθε τέλος για την υποβολή της σχετικής αίτησης και κάθε άλλο αναγκαίο έξοδο που πραγματοποιήθηκε με σκοπό την εξασφάλιση του δικαιώματος προς επιδότηση ή τη λήψη της επιδότησης·

β) οι φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στο προϊόν κατά την εξαγωγή του στην Κοινότητα και που αποσκοπούν ειδικά στην αντιστάθμιση της επιδότησης.

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ζητάει μια τέτοια αφαίρεση, οφείλει να αποδείξει ότι το αίτημα αυτό είναι δικαιολογημένο.

2. Όταν η επιδότηση χορηγείται ανεξάρτητα από τις κατασκευασθείσες, παραχθείσες, εξαχθείσες ή μεταφερθείσες ποσότητες, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης καθορίζεται με προσήκουσα κατανομή της αξίας της συνολικής επιδότησης σε συνάρτηση με το επίπεδο της παραγωγής, των πωλήσεων ή των εξαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

3. Όταν η επιδότηση μπορεί να συνδεθεί με την απόκτηση ή τη μελλοντική απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με την κατανομή της στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στο συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής. Το ποσό που υπολογίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο και το οποίο είναι δυνατό να αποδοθεί στην περίοδο έρευνας, συμπεριλαμβανομένου του ποσού που προκύπτει από πάγια στοιχεία του ενεργητικού που αποκτήθηκαν πριν από την εν λόγω περίοδο, κατανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.

Όταν τα στοιχεία δεν υπόκεινται σε απόσβεση, η επιδότηση εξομοιώνεται με άτοκο δάνειο και διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 6 στοιχείο β).

4. Όταν μια επιδότηση δεν είναι δυνατόν να συνδεθεί με την απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, το ύψος του οφέλους που έχει προκύψει κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας αποδίδεται, καταρχήν, σε αυτή την περίοδο και κατανέμεται με τον τρόπο που περιγράφεται στην παράγραφο 2, εκτός αν ειδικές περιστάσεις δικαιολογούν την απόδοση του οφέλους σε διαφορετική περίοδο.

Άρθρο 8

Προσδιορισμός της ζημίας

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, με τον όρο «ζημία» νοείται, αν δεν ορίζεται άλλως, η σοβαρή ζημία η οποία προκαλείται στον οικείο κοινοτικό κλάδο παραγωγής, ο κίνδυνος πρόκλησης σοβαρής ζημίας στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής ή η σημαντική επιβράδυνση της δημιουργίας ενός τέτοιου κλάδου παραγωγής και ερμηνεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ύπαρξης ζημίας στηρίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει οπωσδήποτε αντικειμενική εξέταση τόσο:

α) του όγκου των επιδοτούμενων εισαγωγών και των συνεπειών αυτών των εισαγωγών για τις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην κοινοτική αγορά, όσο και

β) των επακόλουθων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

3. Όσον αφορά τον όγκο των επιδοτούμενων εισαγωγών, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση του όγκου των εν λόγω εισαγωγών, είτε σε απόλυτες τιμές είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Όσον αφορά την επίδραση των επιδοτούμενων εισαγωγών επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί επιδοτούμενες εισαγωγές σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον οι εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οιονδήποτε τρόπο, σημαντική συμπίεση των τιμών ή παρεμποδίζουν, σε σημαντικό βαθμό, την αύξηση των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

4. Όταν διεξάγονται ταυτόχρονα έρευνες με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών σε σχέση με τις εισαγωγές συγκεκριμένου προϊόντος από περισσότερες από μια χώρες, οι συνέπειες των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικά μόνον εάν:

α) το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα είναι αρκετά υψηλό, ώστε να μη θεωρείται ασήμαντο κατά την έννοια του άρθρου 14 παράγραφος 5, ενώ ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα δεν είναι αμελητέος και

β) η σωρευτική αξιολόγηση των συνεπειών των εισαγωγών είναι ενδεδειγμένη, λαμβανομένων υπόψη των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, καθώς και των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς κοινοτικού προϊόντος.

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των επιδοτούμενων εισαγωγών επί του οικείου κοινοτικού κλάδου παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και δεικτών που αντανακλούν την κατάσταση του υπόψη κλάδου παραγωγής και στους οποίους περιλαμβάνονται: το γεγονός ότι ένας κλάδος παραγωγής βρίσκεται ακόμη σε φάση ανάκαμψης από τις επιπτώσεις προγενέστερων περιπτώσεων χορήγησης επιδοτήσεων ή ντάμπινγκ, το μέγεθος του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, η πραγματική και η ενδεχόμενη μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της απόδοσης των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού· παράγοντες που επηρεάζουν τις κοινοτικές τιμές οι πραγματικές και οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη και την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η ανωτέρω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

6. Με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που υποβάλλονται σε σχέση με την παράγραφο 2, πρέπει να αποδεικνύεται ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν ζημία κατά την έννοια της παρούσας απόφασης. Ειδικότερα, πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και τα επίπεδα τιμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 έχουν επίπτωση επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την έννοια της παραγράφου 5 και ότι λόγω του μεγέθους της η επίπτωση αυτή είναι δυνατό να χαρακτηρισθεί ως σοβαρή.

7. Εξετάζονται ακόμη τυχόν άλλοι γνωστοί παράγοντες, εκτός από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, οι οποίοι προκαλούν κατά τον ίδιο χρόνο ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η ζημία που προκαλείται από αυτούς τους άλλους παράγοντες δεν αποδίδεται στις επιδοτούμενες εισαγωγές κατά την έννοια της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που ενδέχεται να έχουν σημασία από αυτή την άποψη συμπεριλαμβάνονται: ο όγκος και οι τιμές των μη επιδοτούμενων εισαγωγών, η συρρίκνωση της ζήτησης ή οι μεταβολές των προτύπων κατανάλωσης, οι περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας, καθώς και ο ανταγωνισμός μεταξύ τους, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

8. Οι συνέπειες των επιδοτούμενων εισαγωγών αξιολογούνται σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα, εφόσον τα διαθέσιμα στοιχεία επιτρέπουν το χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις και τα κέρδη των παραγωγών. Αν δεν είναι δυνατός ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι συνέπειες των επιδοτούμενων εισαγωγών αξιολογούνται μέσω της εξέτασης της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή φάσματος προϊόντων, που περιλαμβάνουν το ομοειδές προϊόν και για τα οποία είναι δυνατό να συγκεντρωθούν τα απαραίτητα στοιχεία.

9. Για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σοβαρής ζημίας, λαμβάνονται. υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και όχι μόνο τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή απομακρυσμένες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία η επίμαχη επιδότηση θα προξενούσε ζημία, πρέπει να προβλέπεται με σαφήνεια και να είναι επικείμενη.

Προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σοβαρής ζημίας, θα πρέπει να εξετάζονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

α) ο χαρακτήρας της επίμαχης επιδότησης και οι συνέπειες που είναι πιθανόν να προκληθούν από αυτή για το εμπόριο·

β) τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των επιδοτούμενων εισαγωγών στην αγορά της Κοινότητας, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα αξιόλογης αύξησης των εισαγωγών·

γ) η ύπαρξη επαρκούς και ελεύθερα διαθέσιμης παραγωγικής ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητας αυτής, με βάση την οποία πιθανολογείται σημαντική αύξηση των επιδοτούμενων εξαγωγών προς την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών οι οποίες θα μπορούσαν να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·

δ) το κατά πόσον οι εισαγωγές πραγματοποιούνται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σημαντική συμπίεση των τιμών ή την παρεμπόδιση σε σημαντικό βαθμό της αύξησης των τιμών και οι οποίες είναι πιθανό να αυξήσουν τη ζήτηση για νέες εισαγωγές και

ε) τα αποθέματα του υπό εξέταση προϊόντος.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθεί βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων, αλλά οι εξεταζόμενοι παράγοντες στο σύνολό τους πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω επιδοτούμενων εξαγωγών και ότι πρόκειται να προκληθεί σοβαρή ζημία σε περίπτωση που δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

Άρθρο 9

Ορισμός του κοινοτικού κλάδου παραγωγής

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «κοινοτικός κλάδος παραγωγής» νοείται το σύνολο των παραγωγών ομοειδών προϊόντων στην Κοινότητα ή όσων εξ αυτών η συνολική παραγωγή αντιπροσωπεύει σημαντικό ποσοστό, κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 7, του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής των προϊόντων αυτών. Ωστόσο:

α) όταν οι παραγωγοί συνδέονται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή αποτελούν οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που υποστηρίζεται ότι αποτελεί αντικείμενο επιδοτήσεων, ο όρος «κοινοτικός κλάδος παραγωγής» είναι δυνατό να θεωρείται ότι περιλαμβάνει τους λοιπούς παραγωγούς·

β) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το έδαφος της Κοινότητας είναι δυνατό, καθόσον αφορά τη συγκεκριμένη παραγωγή, να διαιρείται σε δύο ή περισσότερες ανταγωνιστικές αγορές και οι παραγωγοί στο εσωτερικό κάθε αγοράς είναι δυνατό να θεωρούνται ως χωριστός κλάδος παραγωγής, εφόσον:

i) οι παραγωγοί στο εσωτερικό μιας τέτοιας αγοράς πωλούν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο της παραγωγής του συγκεκριμένου προϊόντος στην αγορά αυτή και

ii) η ζήτηση σε αυτή την αγορά δεν ικανοποιείται σε αξιόλογο βαθμό από τους παραγωγούς του υπό εξέταση προϊόντος, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλο μέρος της Κοινότητας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ζημία, ακόμη και αν μεγάλο μέρος του συνολικού κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν υφίσταται ζημία, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές συγκεντρώνονται σ' αυτή τη μεμονωμένη αγορά και ότι, επιπροσθέτως, οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν ζημία στους παραγωγούς του συνόλου ή σχεδόν του συνόλου της παραγωγής εντός της συγκεκριμένης αγοράς.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι παραγωγοί θεωρείται ότι συνδέονται με εξαγωγείς ή εισαγωγείς μόνον εφόσον:

α) ένας από αυτούς ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, τον άλλον ή

β) και οι δύο ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από κάποιον τρίτο ή

γ) από κοινού ελέγχουν, άμεσα ή έμμεσα, κάποιον τρίτο, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν λόγοι για να πιστεύει ή να υποψιάζεται κανείς ότι η σχέση αυτή έχει ως αποτέλεσμα να συμπεριφέρεται ο εκάστοτε παραγωγός διαφορετικά από ό,τι συμπεριφέρονται οι μη συνδεόμενοι παραγωγοί.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, γίνεται δεκτό ότι ο ένας ελέγχει τον άλλο όταν ο πρώτος έχει τη δυνατότητα, de jure ή de facto, να θέτει περιορισμούς στο δεύτερο ή να κατευθύνει τις ενέργειές του.

3. Όταν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής θεωρείται ότι αναφέρεται στους παραγωγούς μιας συγκεκριμένης περιφέρειας, παρέχεται η δυνατότητα στους εξαγωγείς ή στο Δημόσιο που χορηγεί τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις να προτείνουν την ανάληψη εκ μέρους τους υποχρεώσεων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 13, σε σχέση με τη συγκεκριμένη περιφέρεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, κατά την εξέταση του εάν η επιβολή μέτρων θα έγκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας, αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στα συμφέροντα της συγκεκριμένης περιφέρειας. Σε περίπτωση που δεν προσφερθεί πάραυτα κάποια ικανοποιητική ανάληψη υποχρέωσης ή εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφοι 9 και 10, είναι δυνατό να επιβληθεί προσωρινός ή οριστικός αντισταθμιστικός δασμός για το σύνολο της Κοινότητας. Στις περιπτώσεις αυτές, οι δασμοί, εάν είναι εφικτό, είναι δυνατό να ισχύουν μόνον έναντι συγκεκριμένων παραγωγών ή εξαγωγέων.

4. Το παρόν άρθρο διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 8.

Άρθρο 10

Έναρξη της διαδικασίας

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 9, η έναρξη έρευνας για τη διαπίστωση της ύπαρξης, της έκτασης και των συνεπειών οποιασδήποτε πιθανολογούμενης επιδότησης, προϋποθέτει την υποβολή γραπτής καταγγελίας εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, ή ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί για λογαριασμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

Η καταγγελία είναι δυνατό να υποβάλλεται στην Επιτροπή ή σε κάποιο κράτος μέλος που τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας που λαμβάνει. Η καταγγελία θεωρείται ότι υποβάλλεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την παράδοσή της στην Επιτροπή με συστημένη επιστολή ή βάσει της βεβαίωσης παραλαβής.

Όταν, ελλείψει καταγγελίας, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν επιδότηση και τη συνεπακόλουθη ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, τα γνωστοποιεί αμέσως στην Επιτροπή.

2. Κάθε καταγγελία που αναφέρεται στη παράγραφο 1 πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων (συμπεριλαμβανομένων, ει δυνατόν, του ύψους τους), τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και της υποτιθέμενης ζημίας. Κάθε καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που είναι ευλόγως δυνατό να συγκεντρώσει ο καταγγέλλων σχετικά με τα εξής:

α) την ταυτότητα του καταγγέλλοντος, καθώς και την περιγραφή του όγκου και της αξίας της παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που παράγεται στην Κοινότητα από τον καταγγέλλοντα. Όταν υποβάλλεται γραπτή καταγγελία για λογαριασμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, η καταγγελία διευκρινίζει τον κλάδο παραγωγής για λογαριασμό του οποίου υποβάλλεται η καταγγελία, υπό μορφή καταλόγου με όλους τους γνωστούς κοινοτικούς παραγωγούς του ομοειδούς προϊόντος (ή τις ενώσεις κοινοτικών παραγωγών του ομοειδούς προϊόντος) επίσης περιέχει, στο μέτρο του δυνατού, στοιχεία για τον όγκο και την αξία της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που αντιπροσωπεύουν οι εν λόγω παραγωγοί·

β) πλήρη περιγραφή του προϊόντος που υποτίθεται ότι επιδοτείται, την ονομασία της εκάστοτε χώρας ή των εκάστοτε χωρών καταγωγής ή/και εξαγωγής, την ταυτότητα όλων των γνωστών εξαγωγέων ή αλλοδαπών παραγωγών, καθώς και κατάλογο των προσώπων που είναι γνωστό ότι εισάγουν το οικείο προϊόν·

γ) αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη, το ύψος και το χαρακτήρα της συγκεκριμένης επιδότησης, καθώς και τη δυνατότητα εφαρμογής αντισταθμιστικών μέτρων·

δ) πληροφορίες για τυχόν μεταβολές του όγκου των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων, για την επίδραση των εισαγωγών αυτών επί των τιμών του ομοειδούς προϊόντος στην κοινοτική αγορά, καθώς και για την επακόλουθη επίπτωση των εισαγωγών αυτών επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, όπως αυτή αποδεικνύεται με βάση συναφείς παράγοντες και δείκτες που αποτελούν συνάρτηση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, όπως αυτοί που απαριθμούνται στο άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 5.

3. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να αποφανθεί κατά πόσον αυτά είναι ικανά να δικαιολογήσουν την έναρξη έρευνας.

4. Η έναρξη έρευνας είναι δυνατή προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι υποτιθέμενες επιδοτήσεις έχουν «ατομικό» χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφοι 2 και 3.

5. Είναι δυνατόν, επίσης, να αρχίσει έρευνα με αντικείμενο επιδοτήσεις μη αντισταθμίσιμες κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφοι 2, 3 ή 4, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στις εν λόγω παραγράφους.

6. Εάν μια επιδότηση έχει χορηγηθεί βάσει προγράμματος επιδοτήσεων το οποίο έχει κοινοποιηθεί πριν από την εφαρμογή του στην επιτροπή για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα του ΠΟΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και για το οποίο η επιτροπή δεν έχει αποφανθεί ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο, δεν επιτρέπεται να αρχίσει έρευνα σχετικά με μια τέτοια επιδότηση, εκτός εάν έχει εξακριβωθεί παράβαση του άρθρου 8 της εν λόγω συμφωνίας από το αρμόδιο όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ ή κατόπιν διαιτησίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 της συμφωνίας αυτής.

7. Η έναρξη έρευνας σύμφωνα με την παραγράφο 1 είναι δυνατή μόνον εφόσον έχει διαπιστωθεί, έπειτα από εξέταση του βαθμού υποστήριξης ή αντίθεσης προς την υποβληθείσα εκ μέρους των κοινοτικών παραγωγών του ομοειδούς προϊόντος καταγγελία, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Η καταγγελία θεωρείται ότι έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, εάν υποστηρίζεται από παραγωγούς της Κοινότητας των οποίων η συνολική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό μεγαλύτερο του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που παράγεται από το τμήμα εκείνο του κοινοτικού κλάδου παραγωγής που έχει εκφράσει είτε την υποστήριξή του είτε την αντίθεσή του προς την καταγγελία. Εντούτοις, δεν επιτρέπεται η έναρξη έρευνας, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

8. Οι αρχές αποφεύγουν να δίδουν δημοσιότητα σε αιτήσεις για έναρξη έρευνας, εκτός αν έχει ληφθεί απόφαση για την έναρξη έρευνας. Ωστόσο, το συντομότερο δυνατό μετά τη λήψη δεόντως τεκμηριωμένης καταγγελίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο και, πάντως, πριν από την έναρξη έρευνας, η Επιτροπή ενημερώνει την οικεία χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής και την καλεί να συμμετάσχει σε διαβουλεύσεις, με σκοπό την αποσαφήνιση της κατάστασης όσον αφορά τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 2 και την επίτευξη αμοιβαία αποδεκτής λύσης.

9. Αν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η Επιτροπή αποφασίσει να αρχίσει έρευνα χωρίς να έχει λάβει σχετική γραπτή καταγγελία εκ μέρους ή για λογαριασμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, οφείλει να στηρίζεται σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια, κατά την έννοια της παραγράφου 2, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

10. Τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά τόσο με τις επιδοτήσεις, όσο και με τη ζημία, εξετάζονται ταυτοχρόνως προκειμένου να αποφασιστεί εάν ενδείκνυται η έναρξη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν τα αποδεικτικά στοιχεία τα σχετικά είτε με τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις είτε με τη ζημία δεν είναι επαρκή για να δικαιολογήσουν τη συνέχιση της διαδικασίας. Δεν είναι δυνατή η κίνηση διαδικασίας εναντίον χωρών οι εισαγωγές από τις οποίες αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς κατώτερο του 1 %, εκτός αν οι χώρες αυτές αντιπροσωπεύουν συλλογικά ποσοστό τουλάχιστον 3 % της κοινοτικής κατανάλωσης.

11. Η καταγγελία είναι δυνατό να αποσυρθεί πριν από την κίνηση διαδικασίας και στην περίπτωση αυτή θεωρείται ως μη υποβληθείσα.

12. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται εμφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να δικαιολογείται η κίνηση διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία αυτή εντός σαράντα πέντε ημερών από την υποβολή της καταγγελίας και ανακοινώνει την έναρξη στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Σε περίπτωση που τα αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι επαρκή, ο καταγγέλλων, μετά από διαβουλεύσεις, ενημερώνεται σχετικά εντός σαράντα πέντε ημερών από την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας στην Επιτροπή.

13. Η ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας αναγγέλλει την έναρξη έρευνας, διευκρινίζει το προϊόν και τις χώρες που αυτή αφορά, περιέχει περίληψη των προσκομισθέντων στοιχείων και ορίζει ότι κάθε χρήσιμο στοιχείο πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή· καθορίζει επίσης την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να αναγγελθούν, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν στοιχεία, προκειμένου οι απόψεις αυτές και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα· καθορίζει, εξάλλου, την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5.

14. Η Επιτροπή ενημερώνει τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις εισαγωγέων ή εξαγωγέων που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τη χώρα καταγωγής, ή/και εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας και, μεριμνώντας για την προστασία των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, παρέχει το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στους γνωστούς εξαγωγείς και στις αρχές της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής καθώς και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, κατόπιν αιτήσεώς τους. Όταν ο αριθμός των ενεχομένων εξαγωγέων είναι ιδιαιτέρως υψηλός, το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας είναι δυνατό να παρέχεται μόνο στις αρχές της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής ή στην οικεία εμπορική ένωση.

15. Έρευνα η οποία έχει ως αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών δεν εμποδίζει τις διαδικασίες εκτελωνισμού.

Άρθρο 11

Έρευνα

1. Κατόπιν της κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή αρχίζει έρευνα, σε κοινοτικό επίπεδο, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη. Η έρευνα αυτή καλύπτει ταυτόχρονα την επι-

δότηση και τη ζημία. Προκειμένου να συναχθεί αντιπροσωπευτικό πόρισμα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση των επιδοτήσεων, καλύπτει κανονικά την περίοδο έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 5. Τα στοιχεία που αφορούν χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας, κανονικά, δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Στα ενδιαφερόμενα μέρη που λαμβάνουν τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο έρευνας με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών, τάσσεται προθεσμία τριάντα ημερών τουλάχιστον για να απαντήσουν. Για τους εξαγωγείς, η προθεσμία αρχίζει να προσμετράται από την ημερομηνία παραλαβής του ερωτηματολογίου, το οποίο εν προκειμένω θεωρείται ότι λαμβάνεται επτά ημέρες από την ημερομηνία αποστολής του προς αυτόν που καλείται να το συμπληρώσει ή από την ημερομηνία διαβίβασής του στον αρμόδιο διπλωματικό εκπρόσωπο της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής. Είναι δυνατόν να χορηγείται παράταση της προθεσμίας των τριάντα ημερών, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη η προθεσμία που ισχύει για την έρευνα και υπό την επιφύλαξη ότι το οικείο ενδιαφερόμενο μέρος προβάλλει ικανό λόγο, με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις που αντιμετωπίζει, προκειμένου να λάβει την παράταση αυτή.

3. Η Επιτροπή δύναται να ζητάει από τα κράτη μέλη να παρέχουν στοιχεία και τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να δώσουν συνέχεια στα αιτήματα αυτά. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή τα στοιχεία που έχουν ζητηθεί, μαζί με τα πορίσματα του συνόλου των επιθεωρήσεων, ελέγχων ή ερευνών που έχουν διεξαχθεί. Όταν αυτά τα στοιχεία είναι γενικού ενδιαφέροντος ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα· στην περίπτωση αυτή διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψή τους.

4. Η Επιτροπή δύναται να ζητάει από τα κράτη μέλη να πραγματοποιούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδίως των εισαγωγέων, των εμπόρων και των κοινοτικών παραγωγών και να προβαίνουν σε έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την επιφύλαξη ότι οι οικείες επιχειρήσεις συγκατατίθενται και ότι η κυβέρνηση της εκάστοτε χώρας έχει ενημερωθεί επίσημα για το θέμα και δεν προβάλλει αντιρρήσεις. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να δώσουν συνέχεια στις αιτήσεις της Επιτροπής. Υπάλληλοι της Επιτροπής δύνανται, εάν το ζητήσει η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος, να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

5. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 13 γίνονται δεκτά σε ακρόαση, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβάλει σχετική γραπτή αίτηση, εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση που έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και αποδεικνύουν ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία ενδέχεται να θιγούν από την έκβαση της διαδικασίας, καθώς και ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι που υπαγορεύουν την ακρόασή τους.

6. Κατόπιν αιτήσεώς τους, δίδεται η ευκαιρία στους εισαγωγείς, τους εξαγωγείς και τους καταγγέλλοντες που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 13, καθώς και στην κυβέρνηση της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής, να συναντήσουν τα μέρη που έχουν αντίθετα συμφέροντα, ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη των τυχόν αντικρουόμενων απόψεων. Κατά την παροχή της ευκαιρίας αυτής, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διαφύλαξης του εμπιστευτικού χαρακτήρα των στοιχείων, καθώς και η διευκόλυνση των μερών. Η παρουσία των μερών στις συναντήσεις δεν είναι υποχρεωτική, η δε απουσία από μια συνάντηση δεν επιβαρύνει τη θέση του απόντος μέρους. Τα στοιχεία που παρέχονται προφορικώς βάσει της παρούσας παραγράφου λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή, στο βαθμό που επιβεβαιώνονται μεταγενέστερα γραπτώς.

7. Οι καταγγέλλοντες, η κυβέρνηση της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι χρήστες και οι οργανώσεις καταναλωτών που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 13 δύνανται, έπειτα από γραπτή αίτηση, να λαμβάνουν γνώση όλων των στοιχείων που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή από οποιοδήποτε μέρος το οποίο αφορά η έρευνα, εκτός από τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης τα οποία έχουν συνταχθεί από τις αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι κατάλληλα για να προασπίσουν τα συμφέροντά τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 29 και χρησιμοποιούνται στην έρευνα. Τα εν λόγω μέρη έχουν το δικαίωμα να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους σχετικά με τα υπόψη στοιχεία και οι παρατηρήσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη εφόσον συνοδεύονται από επαρκή τεκμηρίωση.

8. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28, η ακρίβεια των στοιχείων που προσκομίζουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και τα οποία χρησιμεύουν ως βάση για την άντληση συμπερασμάτων, επαληθεύονται, στο μέτρο του δυνατού.

9. Όταν πρόκειται για διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 12, η έρευνα ολοκληρώνεται, ει δυνατόν, εντός προθεσμίας ενός έτους. Οι έρευνες αυτές πρέπει, σε όλες τις περιπτώσεις, να ολοκληρώνονται εντός προθεσμίας δέκα τριών μηνών από την έναρξή τους, κατ' εφαρμογή είτε των συμπερασμάτων που έχουν διατυπωθεί βάσει του άρθρου 13 για τις αναλήψεις υποχρεώσεων είτε των συμπερασμάτων που έχουν διατυπωθεί βάσει του άρθρου 15 για την επιβολή οριστικών μέτρων.

10. Καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή παρέχει στη χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής εύλογη δυνατότητα να συνεχίσει τις διαβουλεύσεις, με στόχο την αποσαφήνιση των πραγματικών περιστατικών και την εξεύρεση αμοιβαία αποδεκτής λύσης.

Άρθρο 12

Προσωρινά μέτρα

1. Η επιβολή προσωρινών δασμών επιτρέπεται εφόσον:

α) έχει κινηθεί διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 10·

β) έχει δημοσιευθεί ανακοίνωση για το σκοπό αυτό και έχουν παρασχεθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη κατάλληλες δυνατότητες για να υποβάλουν τυχόν στοιχεία και να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 13·

γ) έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα με το οποίο επιβεβαιώνεται ότι το εισαγόμενο προϊόν τυγχάνει αντισταθμίσιμης επιδότησης, με επακόλουθο την πρόκληση ζημίας στον κλάδο παραγωγής της Κοινότητας και

δ) εφόσον το συμφέρον της Κοινότητας υπαγορεύει τη λήψη μέτρων προκειμένου να αποτραπεί η εν λόγω ζημία.

Οι προσωρινοί δασμοί επιβάλλονται το νωρίτερο εξήντα ημέρες και το αργότερο εννέα μήνες μετά την έναρξη της διαδικασίας.

Το ύψος του προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το συνολικό ποσό των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, όπως αυτό έχει υπολογισθεί προσωρινά και πρέπει να είναι κατώτερο από το εν λόγω ποσό, εφόσον ο χαμηλότερος αυτός δασμός θα αρκούσε για την εξάλειψη της ζημίας που έχει υποστεί ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

2. Για τους προσωρινούς δασμούς παρέχεται ασφάλεια υπό μορφή εγγύησης και η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των σχετικών προϊόντων εξαρτάται από τη σύσταση αυτής της εγγύησης.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει προσωρινά μέτρα μετά από διαβουλεύσεις ή, σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, μετά από ενημέρωση των κρατών μελών. Σε αυτή την τελευταία περίπτωση, πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις το αργότερο δέκα ημέρες μετά την κοινοποίηση στα κράτη μέλη του μέτρου που έχει λάβει η Επιτροπή.

4. Σε περίπτωση που ζητηθεί από ένα κράτος μέλος η άμεση ανάληψη δράσης εκ μέρους της Επιτροπής και πληρούνται οι όροι του πρώτου και δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1, η Επιτροπή αποφασίζει, εντός προθεσμίας πέντε εργάσιμων ημερών κατ' ανώτατο όριο από την παραλαβή της αίτησης, εάν συντρέχει λόγος επιβολής προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού.

5. Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως τα κράτη μέλη για κάθε απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4.

6. Οι προσωρινοί αντισταθμιστικοί δασμοί ισχύουν για μέγιστο χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών.

Άρθρο 13

Αναλήψεις υποχρεώσεων

1. Η έρευνα είναι δυνατόν να περατωθεί χωρίς την επιβολή προσωρινών ή οριστικών δασμών σε περίπτωση που προσφέρεται ικανοποιητική οικειοθελής ανάληψη υποχρεώσεων βάσει της οποίας:

α) η χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής συμφωνεί να καταργήσει ή να μειώσει την επιδότηση ή να λάβει άλλου είδους μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της ή

β) ο εξαγωγέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναθεωρήσει τις τιμές που εφαρμόζει ή να διακόψει τις εξαγωγές προς την εκάστοτε περιοχή των προϊόντων τα οποία τυγχάνουν αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, ούτως ώστε η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, να πεισθεί ότι εξαλείφθησαν οι ζημιογόνες συνέπειες των επιδοτήσεων. Οι αυξήσεις τιμών βάσει των αναλήψεων υποχρεώσεων αυτού του είδους δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερες από αυτές που χρειάζονται για την αντιστάθμιση του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων και μάλιστα πρέπει να υπολείπονται του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, αν επαρκούν για την εξάλειψη της ζημίας που έχει προκληθεί στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

2. Η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να εισηγηθεί την ανάληψη υποχρεώσεων, αλλά καμία χώρα ή εξαγωγέας δεν είναι δυνατόν να υποχρεωθεί να αποδεχθεί μια ανάληψη υποχρέωσης. Το γεγονός ότι μια χώρα ή ένας εξαγωγέας δεν προσφέρεται να αναλάβει κάποια υποχρέωση ή δεν ανταποκρίνεται σε σχετική πρόσκληση να το πράξει, δεν προδικάζει με κανέναν τρόπο την εξέταση της υπόθεσης. Παρόλα αυτά, είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ότι η επέλευση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας είναι πιθανότερη εάν συνεχιστούν οι επιδοτούμενες εισαγωγές. Δεν επιτρέπεται να ζητείται ή να γίνεται αποδεκτή ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους χωρών ή εξαγωγέων, παρά μόνον εφόσον έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα, με το οποίο επιβεβαιώνεται η ύπαρξη επιδότησης και η εξ αυτής πρόκληση ζημίας. Εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, η προσφορά ανάληψης υποχρεώσεων δεν είναι δυνατή μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάσσεται στους ενδιαφερόμενους προκειμένου να υποβάλουν παρατηρήσεις βάσει του άρθρου 30 παράγραφος 5.

3. Οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων είναι δυνατό να μη γίνουν αποδεκτές σε περίπτωση που κρίνεται ότι η αποδοχή τους παρουσιάζει πρακτικές δυσκολίες, επί παραδείγματι αν ο αριθμός των πραγματικών ή δυνητικών εξαγωγέων είναι υπερβολικά υψηλός ή για άλλους λόγους, συμπεριλαμβανομένων λόγων που ανάγονται στην ακολουθούμενη γενική πολιτική. Ο εκάστοτε εξαγωγέας ή/και η οικεία χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής δύνανται να πληροφορούνται τους λόγους για τους οποίους προτείνεται η απόρριψη της προσφοράς δεδομένης ανάληψης υποχρέωσης και είναι επίσης δυνατό να τους παραχωρείται η ευχέρεια να διατυπώνουν τυχόν παρατηρήσεις επ' αυτών. Οι λόγοι της απόρριψης πρέπει να αναπτύσσονται στην οριστική απόφαση.

4. Τα μέρη που προσφέρονται να αναλάβουν κάποια υποχρέωση οφείλουν να παρέχουν μη εμπιστευτική εκδοχή της ανάληψης υποχρέωσης, ώστε να είναι δυνατό να την πληροφορούνται τα μέρη που αφορά η έρευνα.

5. Όταν μια ανάληψη υποχρέωσης γίνει, μετά από διαβουλεύσεις, αποδεκτή, η έρευνα περατούται από την Επιτροπή.

6. Όταν γίνεται δεκτή μια ανάληψη υποχρέωσης, η έρευνα για την παροχή επιδοτήσεων και για τη ζημία πρέπει κανονικά να ολοκληρώνεται. Στην περίπτωση αυτή, όταν διατυπώνεται αποφατικό συμπέρασμα για την ύπαρξη επιδότησης ή τη ζημία, η ανάληψη υποχρέωσης παύει αυτοδικαίως να ισχύει, εκτός αν το συμπέρασμα αυτό οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στην ύπαρξη της ανάληψης υποχρέωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατό να απαιτείται η διατήρηση σε ισχύ της ανάληψης υποχρέωσης για εύλογο χρονικό διάστημα. Όταν το συμπέρασμα για την ύπαρξη επιδότησης και για τη ζημία είναι καταφατικό, η ανάληψη υποχρέωσης παραμένει σε ισχύ με βάση το περιεχόμενό της και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

7. Η Επιτροπή ζητάει από κάθε χώρα και κάθε εξαγωγέα από τον οποίο έχει γίνει δεκτή ανάληψη υποχρέωσης να υποβάλλει, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, στοιχεία σχετικά με την τήρηση της ανάληψης υποχρέωσης και να επιτρέπει την εξακρίβωση των συναφών στοιχείων. Η μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών εκλαμβάνεται ως παραβίαση της ανάληψης υποχρέωσης.

8. Όταν γίνεται δεκτή μια ανάληψη υποχρέωσης από ορισμένους εξαγωγείς κατά τη διάρκεια έρευνας, αυτή θεωρείται, για τους σκοπούς των άρθρων 18, 19, 20 και 22, ότι αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία που ολοκληρώνεται η έρευνα για τη χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής.

9. Σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης από οποιοδήποτε μέρος, επιβάλλεται οριστικός δασμός σύμφωνα με το άρθρο 15, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που έχουν επιβεβαιωθεί στο πλαίσιο της έρευνας, η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή έχει περατωθεί με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος περί των επιδοτήσεων και της ζημίας και ότι έχει παρασχεθεί στον οικείο εξαγωγέα ή/και στη χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, εκτός από την περίπτωση ανάκλησης της ανάληψης υποχρέωσης.

10. Επιτρέπεται η επιβολή, μετά από διαβουλεύσεις, προσωρινού δασμού δυνάμει του άρθρου 12 με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι δεδομένη ανάληψη υποχρέωσης έχει παραβιαστεί ή, σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η έρευνα που οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης.

Άρθρο 14

Περάτωση της διαδικασίας χωρίς την επιβολή μέτρων

1. Σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατό να περατούται, εκτός αν κρίνεται ότι η περάτωσή της δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, διαπιστώνεται ότι δεν είναι αναγκαία η λήψη προστατευτικών μέτρων, η έρευνα ή η διαδικασία περατούται από την Επιτροπή.

3. Η διαδικασία περατούται αμέσως όταν διαπιστώνεται ότι το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων είναι ασήμαντο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5, ή όταν ο όγκος των επιδοτούμενων εισαγωγών, πραγματικών ή δυνητικών, ή η ζημία είναι αμελητέα.

4. Όταν πρόκειται για διαδικασία κινηθείσα δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 12, η ζημία κρίνεται κανονικά αμελητέα, αν το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών είναι κατώτερο από τα μεγέθη που ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 10. Όταν πρόκειται για έρευνα σχετική με εισαγωγές από αναπτυσσόμενες χώρες, ο όγκος των επιδοτούμενων εισαγωγών κρίνεται ομοίως αμελητέος, εάν αντιπροσωπεύει ποσοστό κατώτερο του 4 % του συνόλου των εισαγωγών του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα, εκτός εάν πραγματοποιούνται εισαγωγές από αναπτυσσόμενες χώρες καθεμιά από τις οποίες συμμετέχει στις εισαγωγές κατά ποσοστό κατώτερο του 4 % επί του συνόλου, αλλά όλες μαζί αντιπροσωπεύουν ποσοστό ανώτερο του 9 % επί του συνόλου των εισαγωγών του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα.

5. Το ποσό των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων θεωρείται ασήμαντο, εάν το εν λόγω ποσό αντιπροσωπεύει ποσοστό κατώτερο του 1 % κατ' αξία, εκτός από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) όταν πρόκειται για έρευνες που αφορούν τις εισαγωγές, καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών, το όριο, κάτω από το οποίο το ποσό θεωρείται ασήμαντο, είναι 2 % κατ' αξία και

β) για τις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη του ΠΟΕ που μνημονεύονται στο παράρτημα VII της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις, καθώς και για τις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη του ΠΟΕ, οι οποίες έχουν καταργήσει τελείως τις επιδοτήσεις των εξαγωγών, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 στοιχείο α) της παρούσας απόφασης, το όριο, κάτω από το οποίο μια επιδότηση θεωρείται ασήμαντη, είναι 3 % κατ' αξία· στις περιπτώσεις που η εφαρμογή της παρούσας διατάξεως εξαρτάται από την κατάργηση των εξαγωγικών επιδοτήσεων, η παρούσα διάταξη ισχύει από την ημερομηνία κατά την οποία η κατάργηση αυτή κοινοποιείται στην επιτροπή για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα του ΠΟΕ και για όσο χρονικό διάστημα δεν χορηγούνται εξαγωγικές επιδοτήσεις από την οικεία αναπτυσσόμενη χώρα. Η παρούσα διάταξη παύει να ισχύει οκτώ έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας για τον ΠΟΕ,

υπό τον όρο ότι η περάτωση αφορά αποκλειστικά την έρευνα, όταν το ποσό των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων είναι κατώτερο του επιπέδου που θεωρείται ασήμαντο για επιμέρους εξαγωγείς, οι οποίοι εξακολουθούν να υπόκεινται στη διαδικασία και είναι δυνατό να αποτελέσουν αντικείμενο νέας έρευνας στα πλαίσια τυχόν μεταγενέστερης επανεξέτασης, η οποία διενεργείται ως προς την οικεία χώρα κατ' εφαρμογή των άρθρων 18 και 19.

Άρθρο 15

Επιβολή οριστικών δασμών

1. Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως ουτά έχουν εξακριβωθεί οριστικώς, προκύπτει ότι υπάρχουν αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και ότι εξ αυτών προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει τη λήψη μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 31, η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, επιβάλλει οριστικό αντισταθμιστικό δασμό, εκτός εάν η επιδότηση ή οι επιδοτήσεις ανακληθούν ή αποδεικνύεται ότι οι επιδοτήσεις δεν προσπορίζουν πλέον κανένα όφελος στους εξαγωγείς που τις λαμβάνουν. Το ύψος του αντισταθμιστικού δασμού δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, τις οποίες έχει διαπιστωθεί ότι λαμβάνουν οι εξαγωγείς βάσει της παρούσας απόφασης, αλλά πρέπει να είναι κατώτερο του συνολικού ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

2. Ο αντισταθμιστικός δασμός επιβάλλεται στο ύψος που ενδείκνυται σε κάθε περίπτωση για όλες, αδιακρίτως προελεύσεως, τις εισαγωγές ενός προϊόντος που έχει διαπιστωθεί ότι αποτελούν αντικείμενο αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές οι οποίες καλύπτονται από αναλήψεις υποχρεώσεων οι οποίες έχουν γίνει δεκτές κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης. Η απόφαση με την οποία επιβάλλεται ο δασμός προσδιορίζει το ύψος του δασμού που επιβάλλεται για κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο, για την οικεία προμηθεύτρια χώρα.

3. Όταν η Επιτροπή έχει περιστείλει το αντικείμενο της εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 27, οποιοσδήποτε αντισταθμιστικός δασμός ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 αλλά δεν συμπεριλήφθησαν στην εξέταση, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τον σταθμισμένο μέσο όρο του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που έχει προκύψει για τις επιχειρήσεις του δείγματος. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν ποσά αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που είναι είτε μηδενικά είτε ασήμαντα, ούτε τυχόν ποσά αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που έχουν καθοριστεί υπό τις συνθήκες που προβλέπει το άρθρο 28. Άτομικοί δασμοί επιβάλλονται επί των εισαγωγών που προέρχονται από κάθε εξαγωγέα ή παραγωγό για τον οποίον έχει υπολογισθεί ατομικό ύψος επιδότησης σύμφωνα με το άρθρο 27.

Άρθρο 16

Αναδρομική ισχύς

1. Προσωρινά μέτρα και οριστικοί αντισταθμιστικοί δασμοί επιβάλλονται μόνο ως προς προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του μέτρου που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1 ή του άρθρου 15, παράγραφος 1, ανάλογα με την περίπτωση, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει η παρούσα απόφαση.

2. Όταν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός και από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί οριστικώς, προκύπτει ότι υπάρχουν αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και ζημία, η Επιτροπή αποφασίζει, ανεξάρτητα από το κατά πόσον πρόκειται να επιβληθεί οριστικός αντισταθμιστικός δασμός, ποιο ποσοστό του προσωρινού δασμού πρέπει να εισπραχθεί οριστικά. Εν προκειμένω, ο όρος «ζημία» δεν περιλαμβάνει την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας κοινοτικού κλάδου παραγωγής ούτε τον κίνδυνο πρόκλησης σοβαρής ζημίας, εκτός αν διαπιστωθεί ότι ο κίνδυνος αυτός θα εξελισσόταν, αν δεν λαμβάνονταν προσωρινά μέτρα, σε σοβαρή ζημία. Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις στις οποίες διαπιστώνεται η ύπαρξη κινδύνου ή η καθυστέρηση, τα ποσά που έχουν ενδεχομένως εισπραχθεί προσωρινώς αποδεσμεύονται, ενώ η επιβολή οριστικών δασμών επιτρέπεται μόνον από την ημερομηνία διατύπωσης τελικού συμπεράσματος για τον κίνδυνο ή την αισθητή καθυστέρηση.

3. Όταν ο οριστικός αντισταθμιστικός δασμός είναι υψηλότερος από τον προσωρινό δασμό, η διαφορά δεν εισπράττεται. Αν ο οριστικός δασμός είναι χαμηλότερος από τον προσωρινό δασμό, ο δασμός υπολογίζεται εκ νέου. Αν ο τελικός προσδιορισμός είναι αποφατικός, ο προσωρινός δασμός δεν επικυρώνεται.

4. Επιτρέπεται η επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού επί προϊόντων που ετέθησαν σε κατανάλωση το πολύ 90 ημέρες πριν από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή των προσωρινών μέτρων, αλλά όχι πριν από την έναρξη της έρευνας, υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές έχουν καταγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5, έχει παρασχεθεί από την Επιτροπή στους ενδιαφερόμενους εισαγωγείς η ευκαιρία να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους και:

α) υπάρχουν κρίσιμες περιστάσεις υπό τις οποίες, προκειμένου περί του οικείου επιδοτούμενου προϊόντος, προκαλείται ζημία που είναι δύσκολο να αποκατασταθεί εξαιτίας μαζικών εισαγωγών, σε σχετικά βραχύ χρονικό διάστημα, ενός προϊόντος που τυγχάνει αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης και

β) κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να αποτραπεί η επανάληψη της ζημίας αυτής, η αναδρομική επιβολή αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές αυτές.

5. Σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, είναι δυνατό να επιβάλλονται οριστικοί δασμοί επί προϊόντων που ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία το πολύ 90 ημέρες, πριν από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή των προσωρινών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές έχουν καταγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5 και ότι η αναδρομική επιβολή δασμών δεν αφορά τις εισαγωγές πριν από την παραβίαση ή την ανάκληση της ανάληψης υποχρέωσης.

Άρθρο 17

Διάρκεια ισχύος

Κάθε αντισταθμιστικό μέτρο παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που αυτό είναι αναγκαίο για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων.

Άρθρο 18

Επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων

1. Κάθε οριστικό αντισταθμιστικό μέτρο παύει να ισχύει πέντε έτη μετά την επιβολή του ή πέντε έτη μετά την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης επανεξέτασης, η οποία κάλυψε τόσο την παροχή επιδοτήσεων, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος των μέτρων είναι πιθανό να οδηγήσει σε συνέχιση ή σε επανάληψη της παροχής της επιδοτήσεως και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση μέτρων ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.

2. Διενεργείται επανεξέταση μέτρου ενόψει της λήξης του, όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανό να οδηγήσει σε συνέχιση ή σε επανάληψη της παροχής της επιδοτήσεως και της ζημίας. Η πιθανότητα αυτή μπορεί, παραδείγματος χάρη, να προκύπτει με βάση στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η παροχή της επιδότησης ή η ζημία συνεχίζεται ή ότι η εξάλειψη της ζημίας οφείλεται, εν όλω η εν μέρει, στην ύπαρξη μέτρων ή ότι η κατάσταση των εξαγωγέων ή οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά είναι τέτοιες, ώστε να πιθανολογείται η περαιτέρω ζημιογόνος παροχή επιδοτήσεων.

3. Κατά τη διεξαγωγή ερευνών βάσει του παρόντος άρθρου, παρέχεται στους εξαγωγείς, στους εισαγωγείς, στο Δημόσιο της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής και στους κοινοτικούς παραγωγούς, η δυνατότητα να προβάλουν περαιτέρω επιχειρήματα ή αντεπιχειρήματα ή να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις σχετικά με τα θέματα που θίγονται στην αίτηση επανεξέτασης, ενώ για την εξαγωγή συμπερασμάτων λαμβάνονται καταλλήλως υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί σχετικά με το κατά πόσον η ενδεχόμενη λήξη της ισχύος των εκάστοτε μέτρων είναι ή όχι πιθανό να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη της παροχής της επιδότησης και της ζημίας.

4. Ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη ισχύος του μέτρου δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εν ευθέτω χρόνω, κατά το τελευταίο έτος της περιόδου εφαρμογής του, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου. Εν συνεχεία, οι κοινοτικοί παραγωγοί δικαιούνται, το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου, να υποβάλουν αίτηση επανεξέτασης σύμφωνα με την παράγραφο 2. Επίσης, δημοσιεύεται ανακοίνωση με την οποία αναγγέλλεται η πραγματική λήξη ισχύος ενός μέτρου δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19

Ενδιάμεση επανεξέταση

1. Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατό να επανεξετάζεται, όταν αυτό κρίνεται δικαιολογημένο, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή κράτους μέλους, ή, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα, που δεν μπορεί να είναι βραχύτερο του έτους, από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών ή της χώρας καταγωγής ή/και εξαγωγής, η οποία αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αναγκαιότητα ενδιάμεσης επανεξέτασης.

2. Ενδιάμεση επανεξέταση διενεργείται όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση των συνεπειών της αντισταθμίσιμης επιδότησης ή/και ότι η ζημία είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί σε περίπτωση άρσης ή τροποποίησης του μέτρου ή ότι το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών της αντισταθμίσιμης επιδότησης.

3. Σε περίπτωση που οι επιβληθέντες αντισταθμιστικοί δασμοί είναι κατώτεροι από το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, διενεργείται ενδιάμεση επανεξέταση, εάν οι κοινοτικοί παραγωγοί προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι οι δασμοί οδήγησαν σε μηδενική ή ανεπαρκή μεταβολή της τιμής μεταπώλησης του εισαγόμενου προϊόντος στην Κοινότητα. Εάν η έρευνα αποδείξει το αληθές των ισχυρισμών αυτών, οι αντισταθμιστικοί δασμοί είναι δυνατό να αυξηθούν ώστε να επιτευχθεί η αύξηση της τιμής που απαιτείται για την εξάλειψη της ζημίας· ο προσαυξημένος ωστόσο δασμός δεν υπερβαίνει το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων.

4. Κατά τη διεξαγωγή ερευνών δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά την παροχή επιδοτήσεων και τη ζημία ή κατά πόσον τα υφιστάμενα μέτρα παρήγαγαν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και εξάλειψαν τη ζημία που έχει ήδη διαπιστωθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8. Εν προκειμένω, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος, λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.

Άρθρο 20

Επανεξέταση με ταχείες διαδικασίες

Κάθε εξαγωγέας, οι εξαγωγές του οποίου υπόκεινται σε οριστικό αντισταθμιστικό δασμό αλλά ο οποίος δεν αποτέλεσε ατομικά αντικείμενο της αρχικής έρευνας για λόγους άλλους από την άρνηση συνεργασίας με την Επιτροπή, δικαιούται να ζητήσει επανεξέταση με ταχείες διαδικασίες, προκειμένου η Επιτροπή να μπορέσει να καθορίσει, το συντομότερο δυνατό, ατομικό αντισταθμιστικό δασμό που θα ισχύσει για τον εν λόγω εξαγωγέα ατομικά. Η επανεξέταση αυτή αρχίζει αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και έχει δοθεί η δυνατότητα στους κοινοτικούς παραγωγούς να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους.

Άρθρο 21

Επιστροφές

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδειχθεί ότι το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή ότι έχει μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού.

2. Ο εισαγωγέας που ζητάει την επιστροφή αντισταθμιστικών δασμών πρέπει να υποβάλει σχετική αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία και εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των εισπρακτέων οριστικών δασμών ή από την ημερομηνία κατά την οποία αποφασίστηκε η οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί υπό μορφή προσωρινού δασμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν πάραυτα την αίτηση στην Επιτροπή.

3. Μια αίτηση επιστροφής θεωρείται δεόντως τεκμηριωμένη βάσει αποδεικτικών στοιχείων μόνον όταν περιέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό της αιτούμενης

επιστροφής αντισταθμιστικών δασμών και συνοδεύεται από όλα τα τελωνειακά έγγραφα που αναφέρονται στον υπολογισμό και την καταβολή του εν λόγω ποσού. Πρέπει επίσης να περιέχει αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να καλύπτουν αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, σχετικά με το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων που αφορούν τον υποκείμενο στο δασμό εξαγωγέα ή παραγωγό. Σε περίπτωση που ο εισαγωγέας δεν συνδέεται με τον εκάστοτε εξαγωγέα ή παραγωγό και τα αναγκαία στοιχεία δεν είναι δυνατό να συγκεντρωθούν αμέσως ή σε περίπτωση που ο οικείος εξαγωγέας ή παραγωγός δεν είναι διατεθειμένος να τα διαθέσει στον εισαγωγέα, η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει δήλωση του εξαγωγέα ή του παραγωγού στην οποία να αναφέρεται ότι το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων έχει ελαττωθεί ή εξαλειφθεί, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και ότι τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία πρόκειται να διατεθούν στην Επιτροπή. Εάν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν διατεθούν από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό εντός ευλόγου προθεσμίας, η αίτηση απορρίπτεται.

4. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, αποφασίζει εάν και σε ποιο βαθμό πρέπει να κάνει δεκτή την αίτηση ή δύναται, ανά πάσα στιγμή, να αποφασίσει την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης, οπότε τα στοιχεία και τα πορίσματα που προκύπτουν από την επανεξέταση αυτή, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις που είναι εφαρμοστέες για την επανεξέταση αυτού του είδους, χρησιμοποιούνται προκειμένου να κριθεί εάν και σε ποιο βαθμό δικαιολογείται η επιστροφή. Κάθε επιστροφή δασμών πραγματοποιείται κατά κανόνα εντός δώδεκα μηνών και, εν πάση περιπτώσει, μετά την παρέλευση δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εισαγωγέας του προϊόντος το οποίο υπόκειται στον αντισταθμιστικό δασμό υπέβαλε αίτηση επιστροφής, τεκμηριώνοντάς τη με τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία. Τα κράτη μέλη προβαίνουν κατά κανόνα στην καταβολή της εγκριθείσας επιστροφής εντός ενενήντα ημερών από τη λήψη της προαναφερόμενης απόφασης.

Άρθρο 22

Γενικές διατάξεις σχετικά με την επανεξέταση και τις επιστροφές

1. Οι συναφείς διατάξεις των άρθρων 10 και 11, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται σε προθεσμίες, εφαρμόζονται για κάθε επανεξέταση η οποία διενεργείται δυνάμει των άρθρων 18, 19 και 20. Κάθε τέτοια επανεξέταση διενεργείται χωρίς χρονοτριβή και πρέπει κατά κανόνα να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας.

2. Κάθε επανεξέταση βάσει των άρθρων 18, 19 και 20 αρχίζει από την Επιτροπή αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Εφόσον η επανεξέταση το δικαιολογεί, η Επιτροπή το καταργεί ή το διατηρεί σε ισχύ δυνάμει του άρθρου 18 ή το καταργεί, το διατηρεί σε ισχύ ή το τροποποιεί δυνάμει των άρθρων 19 και 20. Σε περίπτωση κατάργησης ενός μέτρου έναντι μεμονωμένων εξαγωγέων, αλλά όχι έναντι της οικείας χώρας στο σύνολό της, οι εξαγωγείς αυτοί εξακολουθούν να υπάγονται στη διαδικασία και είναι δυνατό να διεξαχθεί, ως προς αυτούς, νέα έρευνα στο πλαίσιο επανεξέτασης που διενεργείται για τη συγκεκριμένη χώρα βάσει των άρθρων 18 και 19.

3. Όταν κατά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής ενός μέτρου, κατά την έννοια του άρθρου 18, ευρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία επανεξέτασης του μέτρου δυνάμει του άρθρου 19, διενεργείται επίσης έρευνα για το μέτρο αυτό δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 18.

4. Για όλες τις έρευνες που διεξάγονται στα πλαίσια διαδικασίας επανεξέτασης ή επιστροφής δασμών, δυνάμει των άρθρων 18 έως 21, η Επιτροπή εφαρμόζει, εφόσον δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 5, 6, 7 και 27.

Άρθρο 23

Καταστρατήγηση

1. Οι αντισταθμιστικοί δασμοί που έχουν επιβληθεί βάσει της παρούσας απόφασης είναι δυνατό να επεκτείνονται στις εισαγωγές ομοειδών προϊόντων ή σε μέρη αυτών των προϊόντων από τρίτες χώρες, όταν σημειώνεται καταστρατήγηση των εν ισχύ μέτρων. Με τον όρο «καταστρατήγηση» νοείται μια μεταβολή των εμπορικών ροών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας, η οποία είναι αποτέλεσμα πρακτικής, διαδικασίας ή εργασίας για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος, ούτε οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του αντισταθμιστικού δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι οι τιμές ή/και οι ποσότητες των ομοειδών προϊόντων έχουν ως αποτέλεσμα την εξουδετέρωση των επανορθωτικών συνεπειών του δασμού και το εισαγόμενο ομοειδές προϊόν ή/και τα μέρη αυτού του προϊόντος εξακολουθούν να τυγχάνουν της επιδότησης.

2. Έρευνα αρχίζει κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εφόσον η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις παραμέτρους οι οποίες απαριθμούνται στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με απόφαση της Επιτροπής, με την οποία επιπλέον καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Η έρευνα διεξάγεται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές και πρέπει να ολοκληρώνεται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από την Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή και εφαρμόζεται από την ημερομηνία κατά την οποία επεβλήθη η υποχρέωση καταγραφής σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5 ή ζητήθηκε η σύσταση εγγύησης. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

3. Ένα προϊόν δεν καταγράφεται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 5, ούτε υποβάλλεται σε άλλου είδους μέτρα, αν συνοδεύεται από πιστοποιητικό τελωνείου στο οποίο δηλώνεται ότι η εισαγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος δεν αποτελεί καταστρατήγηση. Τα πιστοποιητικά αυτά είναι δυνατό να χορηγούνται στους εισαγωγείς, κατόπιν γραπτής αιτήσεώς τους, μετά από σχετική έγκριση με απόφαση της

Επιτροπής, η οποία εκδίδεται αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Τα πιστοποιητικά αυτά παραμένουν σε ισχύ για το χρόνο και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε κάθε πιστοποιητικό.

4. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν παρακωλύει την κανονική εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς.

Άρθρο 24

Γενικές διατάξεις

1. Οι αντισταθμιστικοί δασμοί, προσωρινοί ή οριστικοί, επιβάλλονται με απόφαση της Επιτροπής και εισπράττονται από τα κράτη μέλη υπό τη μορφή, στο καθορισμένο ύψος και με βάση τις λοιπές προϋποθέσεις που προβλέπει η απόφαση με την οποία επιβάλλονται. Οι αντισταθμιστικοί δασμοί πρέπει επίσης να εισπράττονται ανεξάρτητα από τους τελωνειακούς δασμούς, τους φόρους και τις λοιπές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται συνήθως στις εισαγωγές. Κανένα προϊόν δεν επιτρέπεται να υπόκειται ταυτόχρονα σε δασμούς αντιντάμπινγκ και σε αντισταθμιστικούς δασμούς με σκοπό την αντιμετώπιση των συνεπειών μιας και της αυτής κατάστασης η οποία είναι αποτέλεσμα ντάμπινγκ ή επιδότησης των εξαγωγών.

2. Οι αποφάσεις για την επιβολή προσωρινών ή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών, καθώς και οι αποφάσεις για την αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεων ή την περάτωση ερευνών και διαδικασιών δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι εν λόγω αποφάσεις περιέχουν, μεταξύ άλλων, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, τα ονόματα των ενεχομένων εξαγωγέων, αν αυτό είναι εφικτό, ή των ενεχομένων χωρών, περιγραφή του προϊόντος, καθώς και περίληψη των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα για την επιδότηση και τη ζημία. Σε κάθε περίπτωση, αντίγραφο της απόφασης αποστέλλεται στα μέρη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται mutatis mutandis και για τις επανεξετάσεις.

3. Είναι δυνατό να θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση ειδικές διατάξεις, ειδικότερα σε σχέση με τον κοινό ορισμό της έννοιας της καταγωγής, που περιέχεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου ([1]).

4. Προς το συμφέρον της Κοινότητας, τα μέτρα που επιβάλλονται βάσει της παρούσας απόφασης είναι δυνατό, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, να αναστέλλονται με απόφαση της Επιτροπής για χρονικό διάστημα εννέα μηνών. Η αναστολή είναι δυνατό να παρατείνεται για επιπλέον χρονικό διάστημα, που δεν υπερβαίνει το ένα έτος, αν η Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις εκδώσει σχετική απόφαση. Η αναστολή ενός μέτρου επιτρέπεται μόνον εφόσον οι συνθήκες που υπάρχουν στην αγορά έχουν μεταβληθεί πρόσκαιρα σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην είναι πιθανή η επανάληψη της ζημίας εξαιτίας της αναστολής και υπό την επιφύλαξη ότι έχει παρασχεθεί στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής η δυνατότητα να υποβάλει τυχόν παρατηρήσεις του και ότι οι παρατηρήσεις αυτές έχουν ληφθεί υπόψη. Τα μέτρα είναι δυνατό να επαναφέρονται σε ισχύ, ανά πάσα στιγμή μετά από διαβουλεύσεις, αν παύσει να συντρέχει ο λόγος της αναστολής τους.

5. Η Επιτροπή δύναται, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να ζητάει από τις τελωνειακές αρχές να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα με σκοπό την καταγραφή των επίμαχων εισαγωγών, ούτως ώστε να είναι δυνατό να εφαρμοστούν μεταγενέστερα μέτρα έναντι των εισαγωγών αυτών από την ημερομηνία της καταγραφής τους. Οι εισαγωγές είναι δυνατό να υποβάλλονται υποχρεωτικά σε καταγραφή μετά από αίτηση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής επαρκώς αιτιολογημένη. Η καταγραφή επιβάλλεται με απόφαση της Επιτροπής, η οποία διευκρινίζει το σκοπό του μέτρου και, ενδεχομένως, το κατ' εκτίμηση ύψος της πιθανής μελλοντικής οφειλής. Οι εισαγωγές δεν επιτρέπεται να υποβάλλονται σε καταγραφή για περίοδο μεγαλύτερη από εννέα μήνες.

6. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν κάθε μήνα στην Επιτροπή τα στοιχεία για τις εισαγωγές των προϊόντων για τα οποία διεξάγεται έρευνα ή έχουν επιβληθεί μέτρα, καθώς και για το ύψος των δασμών που εισπράττονται βάσει της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 25

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, εκτός από εκείνες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 8 και στο άρθρο 11 παράγραφος 10 πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από αντιπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία αντιπροσώπου της Επιτροπής. Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως, είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής και, σε κάθε περίπτωση, εντός χρονικού διαστήματος το οποίο επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση.

2. Η συμβουλευτική επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της. Ο πρόεδρος παρέχει, το ταχύτερο δυνατό, στα κράτη μέλη όλα τα χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Οι διαβουλεύσεις είναι δυνατόν, εν ανάγκη, να διεξάγονται μόνο γραπτώς· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διατυπώσουν τις απόψεις τους ή να ζητήσουν προφορική διαβούλευση την οποία διοργανώνει ο πρόεδρος, υπό την επιφύλαξη ότι αυτή η προφορική διαβούλευση είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί εντός χρονικού διαστήματος που να επιτρέπει την τήρηση των προβλεπόμενων από την παρούσα απόφαση προθεσμιών.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

α) την ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων και τις μεθόδους καθορισμού του ύψους τους·

β) την ύπαρξη και την έκταση της ζημίας·

γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και της ζημίας·

δ) τα μέτρα τα οποία, υπό τις δεδομένες συνθήκες, προσφέρονται για την αποτροπή ή την αποκατάσταση της ζημίας που προκαλείται από τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις, καθώς και τις λεπτομέρειες εφαρμογής των μέτρων αυτών.

([1]) ΕΕ L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1.

Άρθρο 26

Επιτόπιοι έλεγχοι

1. Η Επιτροπή, όποτε το κρίνει σκόπιμο, πραγματοποιεί επισκέψεις, προκειμένου να εξετάσει τα βιβλία που τηρούν οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι έμποροι, οι αντιπρόσωποι, οι παραγωγοί και οι εμπορικές ενώσεις και οργανώσεις και να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί σχετικά με την επιδότηση και τη ζημία. Αν δεν έχει δοθεί προσήκουσα απάντηση εγκαίρως, ο επιτόπιος έλεγχος είναι δυνατόν να μην διεξαχθεί.

2. Η Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την επιφύλαξη ότι έχει εξασφαλίσει τη συγκατάθεση των ενεχομένων επιχειρήσεων και ότι δεν υπάρχει αντίρρηση εκ μέρους της οικείας χώρας, η οποία έχει επισήμως ενημερωθεί. Μόλις εξασφαλίσει τη συγκατάθεση των ενεχομένων επιχειρήσεων, η Επιτροπή οφείλει κανονικά να γνωστοποιήσει στη χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής τις επωνυμίες και τις διευθύνσεις των επιχειρήσεων στις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί επίσκεψη, καθώς και τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες.

3. Οι ενεχόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με το χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευτούν, καθώς και σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια των ελέγχων αυτών, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατό να ζητούνται επιτοπίως περαιτέρω διευκρινίσεις με βάση τα στοιχεία που έχουν ήδη συγκεντρωθεί.

4. Κατά τις έρευνες που διενεργούνται βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3, η Επιτροπή επικουρείται από υπαλλήλους των κρατών μελών που υποβάλλουν σχετικό αίτημα.

Άρθρο 27

Δειγματοληψίες

1. Όταν είναι μεγάλος ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται:

α) σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγμάτων στατιστικά αντιπροσωπευτικών με βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής ή

β) στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών για τον οποίον είναι λογικό να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

2. Η τελική επιλογή των μερών, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η οποία πραγματοποιείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, γίνεται από την Επιτροπή, αν και είναι προτιμότερο να επιλέγεται το δείγμα κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη ή με τη συγκατάθεσή τους, υπό την επιφύλαξη ότι αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν αναγγελθεί και προσκομίζουν, εντός τριών εβδομάδων από την έναρξη της έρευνας, επαρκή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία επιτρέπουν την επιλογή αντιπροσωπευτικού δείγματος.

3. Σε περιπτώσεις περιστολής του αντικειμένου της εξέτασης κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, είναι παρόλα αυτά υποχρεωτικό να υπολογίζεται το ατομικό ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης για κάθε εξαγωγέα ή παραγωγό ο οποίος δεν συμπεριελήφθη στην αρχική επιλογή, αλλά ο οποίος υποβάλλει τα απαιτούμενα στοιχεία εντός των προθεσμιών που προβλέπει η παρούσα απόφαση, εκτός αν ο αριθμός των εξαγωγέων ή των παραγωγών είναι τόσο μεγάλος, ώστε να καθίσταται υπερβολικά επαχθής η ατομική εξέταση των δεδομένων εκάστου εξ αυτών και να παρεμποδίζεται η ολοκλήρωση της έρευνας εγκαίρως.

4. Όταν αποφασίζεται η διενέργεια δειγματοληψίας και διαπιστώνεται άρνηση συνεργασίας εκ μέρους των επιλεγέντων μερών ή ορισμένων εξ αυτών, ούτως ώστε να είναι δυνατόν να επηρεαστούν σε σημαντικό βαθμό τα πορίσματα της έρευνας, επιτρέπεται η επιλογή νέου δείγματος. Εντούτοις, αν εξακολουθεί να υφίσταται άρνηση συνεργασίας ή αν δεν υπάρχει επαρκής χρόνος για την επιλογή νέου δείγματος, εφαρμόζονται οι συναφείς διατάξεις του άρθρου 28.

Άρθρο 28

Άρνηση συνεργασίας

1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός της προθεσμίας που προβλέπει η παρούσα απόφαση ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.

Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται τα διαθέσιμα στοιχεία.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει κανονικά να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

2. Τυχόν παράλειψη απάντησης υπό μηχανογραφημένη μορφή δεν θεωρείται ως άρνηση συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η παρουσίαση της απάντησης υπό τη ζητούμενη μορφή θα συνεπάγετο υπέρμετρη επιπλέον προσπάθεια ή υπέρμετρο επιπρόσθετο κόστος.

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι άρτιες από κάθε άποψη, δεν πρέπει παρόλα αυτά να μην ληφθούν υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι τυχόν ελλείψεις τους δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπερασμάτων με ικανοποιητική ακρίβεια και ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται εγκαίρως, είναι επαληθεύσιμες και το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της απόρριψής τους και του παραχωρείται επίσης η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κρίνονται ικανοποιητικές, οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών πρέπει να γνωστοποιούνται και να αναπτύσσονται κατά τη δημοσίευση των σχετικών συμπερασμάτων.

5. Εάν τα εξαχθέντα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, βασίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 1, ιδίως στα στοιχεία που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όταν τούτο είναι εφικτό και τηρουμένης της προθεσμίας

της έρευνας, να διασταυρώνονται με στοιχεία από άλλες τυχόν διαθέσιμες ανεξάρτητες πηγές, όπως είναι οι δημοσιευμένοι τιμοκατάλογοι, οι επίσημες στατιστικές εισαγωγών και τα τελωνειακά έσοδα ή με στοιχεία που έχουν προσκομισθεί από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια της έρευνας.

6. Σε περίπτωση που ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν συνεργάζεται ή συνεργάζεται μόνον εν μέρει και, ως εκ τούτου, δεν γνωστοποιούνται χρήσιμα στοιχεία, η προκύπτουσα κατάσταση ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκή για το συγκεκριμένο μέρος απ' ό,τι θα ήταν εάν αυτό είχε συνεργασθεί.

Άρθρο 29

Εμπιστευτική μεταχείριση

1. Οι αρχές, όταν υπάρχουν έγκυροι λόγοι, αντιμετωπίζουν ως εμπιστευτικού χαρακτήρα κάθε πληροφορία η οποία από τη φύση της έχει τέτοιο χαρακτήρα (παραδείγματος χάρη επειδή η κοινολόγησή της θα προσπόριζε σημαντικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει παράσχει την πληροφορία ή για το πρόσωπο από το οποίο την πληροφορήθηκε αυτός που την υποβάλλει) ή η οποία έχει υποβληθεί από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα ως εμπιστευτική.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες υποχρεούνται να υποβάλλουν περιλήψεις οι οποίες δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Οι εν λόγω περιλήψεις πρέπει να είναι αρκούντως λεπτομερείς, ώστε να επιτρέπουν την σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας των γνωστοποιουμένων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω μέρη δύνανται να δηλώσουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι δυνατό να υποβληθούν σε περιληπτική μορφή. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή η υποβολή περίληψης.

3. Εάν κριθεί ότι η αίτηση παροχής εμπιστευτικής μεταχείρισης δεν δικαιολογείται και ο παρέχων την πληροφορία δεν είναι διατεθειμένος να την καταστήσει ευρύτερα γνωστή ούτε να επιτρέψει την κοινολόγησή της, σε γενικόλογη ή σε περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μη ληφθεί υπόψη, εκτός αν είναι δυνατό να αποδειχθεί με πειστικό τρόπο βάσει αξιόπιστων αποδείξεων ότι η εν λόγω πληροφορία είναι ορθή. Οι αιτήσεις για την παροχή εμπιστευτικής μεταχείρισης δεν επιτρέπεται να απορρίπτονται αυθαίρετα.

4. Το παρόν άρθρο δεν αντιτίθεται στην κοινολόγηση, από τις αρχές της Κοινότητας, πληροφοριών γενικού χαρακτήρα και, ειδικότερα, των λόγων στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει της παρούσας απόφασης, ούτε στην κοινολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων βασίζονται οι κοινοτικές αρχές, στο βαθμό που απαιτείται για την επεξήγηση των λόγων αυτών στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών. Για κάθε κοινολόγηση τέτοιας φύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το νόμιμο συμφέρον των ενδιαφερόμενων μερών να μη διαρρέουν επιχειρηματικά ή κρατικά τους απόρρητα.

5. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη καθώς και οι υπάλληλοί τους δεν αποκαλύπτουν καμία από τις πληροφορίες που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης χωρίς τη ρητή άδεια του προσώπου που την έχει προσκομίσει, αν αυτό το τελευταίο έχει ζητήσει την εμπιστευτική της μεταχείριση. Οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες, μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, οι πληροφορίες οι συναφείς με τις διαβουλεύσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει του άρθρου 25 ή με τις διαβουλεύσεις που περιγράφονται στο άρθρο 10 παράγραφος 8 και στο άρθρο 11 παράγραφος 10, ή τα έγγραφα για εσωτερική χρήση που συντάσσουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, δεν κοινολογούνται, εκτός εάν η κοινολόγησή τους προβλέπεται ρητώς στην παρούσα απόφαση.

6. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας απόφασης πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς για τους οποίους ζητήθηκαν.

Άρθρο 30

Ενημέρωση των μερών

1. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, καθώς και οι χώρες καταγωγής ή/και εξαγωγής δύνανται να ζητούν να ενημερωθούν λεπτομερώς σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και με τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα. Οι αιτήσεις ενημέρωσης πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς αμέσως μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων και η ενημέρωση πρέπει να γίνεται γραπτώς το συντομότερο δυνατό.

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν τελική ενημέρωση σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις, βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας χωρίς την επιβολή μέτρων· ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στην ενημέρωση σχετικά με τυχόν πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις που διαφέρουν εκείνων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την επιβολή προσωρινών μέτρων.

3. Οι αιτήσεις για τελική ενημέρωση πρέπει να απευθύνονται γραπτώς στην Επιτροπή και πρέπει να παραλαμβάνονται, σε περίπτωση που έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής αυτού του δασμού. Σε περίπτωση που δεν έχει εφαρμοστεί προσωρινός δασμός, παρέχεται η δυνατότητα στα μέρη να ζητήσουν να ενημερωθούν εντός προθεσμίας που ορίζεται από την Επιτροπή.

4. Η τελική ενημέρωση γίνεται γραπτώς. Πραγματοποιείται, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, το συντομότερο δυνατόν και, υπό κανονικές συνθήκες, το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήψη οριστικής απόφασης ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να γνωστοποιήσει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις τη δεδομένη στιγμή, οφείλει να το πραγματοποιήσει το συντομότερο δυνατόν στη συνέχεια. Η ενημέρωση δεν παρεμποδίζει οιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή· όταν όμως η απόφαση αυτή βασίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις, τα τελευταία γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

5. Τυχόν παρατηρήσεις που διατυπώνονται μετά την πραγματοποίηση της ενημέρωσης λαμβάνονται υπόψη μόνον εάν παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η

Επιτροπή, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος· η εν λόγω προθεσμία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των 10 ημερών.

Άρθρο 31

Συμφέρον την Κοινότητας

1. Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η λήψη μέτρων είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, θα πρέπει να αξιολογούνται όλα τα διαπλεκόμενα συμφέροντα στο σύνολό τους, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, των χρηστών και των καταναλωτών· κάθε τέτοια διαπίστωση, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, πραγματοποιείται μόνον αφού έχει δοθεί η δυνατότητα σε όλα τα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους σύμφωνα με την παράγραφο 2. Κατά την εξέταση αυτή, αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη εξάλειψης των επιπτώσεων από τις στρεβλώσεις του εμπορίου που προκαλούν οι ζημιογόνες επιδοτήσεις, καθώς και στην ανάγκη αποκατάστασης ουσιαστικού ανταγωνισμού. Μέτρα τα οποία έχουν προσδιορισθεί με βάση τις διαπιστωθείσες επιδοτήσεις και τη ζημία δεν είναι δυνατό να εφαρμόζονται αν οι αρχές είναι σε θέση, βάσει όλων των στοιχείων που έχουν υποβληθεί, να συμπεράνουν με σαφήνεια ότι τούτο δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Κοινότητας.

2. Προκειμένου να συγκροτηθεί μια κατάλληλη βάση επί της οποίας οι αρχές να μπορούν να λάβουν υπόψη όλες τις απόψεις και τα στοιχεία προκειμένου να αποφανθούν κατά πόσον η επιβολή μέτρων είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, καθώς και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών και καταναλωτών δύνανται, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην ανακοίνωση περί έναρξης της έρευνας με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών, να αναγγελθούν και να παράσχουν πληροφορίες στην Επιτροπή. Οι πληροφορίες αυτές ή κατάλληλες περιλήψεις αυτών των πληροφοριών, ανακοινώνονται στα λοιπά μέρη που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο, τα οποία έχουν δικαίωμα να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις επ' αυτών.

3. Τα μέρη που έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 δύνανται να ζητήσουν ακρόαση. Οι αιτήσεις αυτές υποβάλλονται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2 και εφόσον αναφέρουν τους ιδιαίτερους λόγους οι οποίοι επιβάλλουν την ακρόαση, σε σχέση με το κοινοτικό συμφέρον.

4. Τα μέρη που έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 δύνανται να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με την επιβολή των προσωρινών δασμών. Οι εν λόγω παρατηρήσεις πρέπει να παραλαμβάνονται εντός ενός μηνός από την επιβολή των εκάστοτε μέτρων, προκειμένου να ληφθούν υπόψη· πρέπει, ενδεχομένως, με κατάλληλη περιληπτική μορφή, να ανακοινώνονται στα άλλα μέρη, τα οποία έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν τυχόν παρατηρήσεις επ' αυτών.

5. Η Επιτροπή εξετάζει όλες τις πληροφορίες που της έχουν προσηκόντως υποβληθεί, καθώς και το βαθμό αντιπροσωπευτικότητάς τους· τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής, μαζί με γνωμοδότηση επί του βάσιμου των πληροφοριών αυτών, διαβιβάζονται στη συμβουλευτική επιτροπή.

6. Τα μέρη που έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 δύνανται να ζητήσουν να πληροφορηθούν τα πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις στα οποία είναι πιθανό να βασισθούν οι τελικές αποφάσεις. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται στο μέτρο του δυνατού και με την επιφύλαξη τυχόν μεταγενέστερης αποφάσεως την οποία λαμβάνει η Επιτροπή.

7. Οι πληροφορίες λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον συνοδεύονται από συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αξιοπιστία τους.

Άρθρο 32

Σχέση μεταξύ των αντισταθμιστικών μέτρων και των πολυμερών μέτρων αποκατάστασης

Σε περίπτωση που εισαγόμενο προϊόν αποτελέσει αντικείμενο μέτρων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των διαδικασιών επίλυσης των διαφορών που προβλέπονται από τη συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα μέτρα αυτά επαρκούν για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλείται από τις αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις, κάθε αντισταθμιστικός δασμός που έχει επιβληθεί σε σχέση με το εν λόγω προϊόν αναστέλλεται αμέσως ή καταργείται, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 33

Τελικές διατάξεις

Η παρούσα απόφαση δεν αποκλείει την εφαρμογή:

α) ειδικών κανόνων που προβλέπονται στις συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών·

β) ειδικών μέτρων, εφόσον δεν αντιβαίνουν στις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί στα πλαίσια της ΓΣΔΕ.

Άρθρο 34

Κατάργηση της ισχύουσας νομοθεσίας

Η απόφαση αριθ. 2424/88/ΕΚΑΧ καταργείται.

Οι αναφορές στις διατάξεις της απόφασης αριθ. 2424/88/ΕΚΑΧ σχετικά με την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 35

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται σε διαδικασίες κινηθείσες κατά την εν λόγω ή μεταγενέστερη ημερομηνία.

Η παρούσα απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Σεπτεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Leon BRITTAN
Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Επεξηγηματικός κατάλογος εξαγωγικών επιδοτήσεων

α) Η παροχή από το Δημόσιο άμεσων επιδοτήσεων προς μια επιχείρηση ή προς έναν κλάδο παραγωγής ανάλογα με τις εξαγωγικές τους επιδόσεις.

β) Συστήματα μη επανεκχωρήσεως συναλλάγματος και κάθε ανάλογη πρακτική που συνίστανται στην πριμοδότηση των εξαγωγών.

γ) Η κάλυψη εκ μέρους ή με εντολή του Δημοσίου των εξόδων για την εσωτερική μεταφορά και των ναύλων φορτίων που προορίζονται για εξαγωγή, υπό όρους ευνοϊκότερους από εκείνους που ισχύουν για τις αποστολές εσωτερικού.

δ) Η παροχή, από το Δημόσιο ή από κρατικούς φορείς, είτε αμέσως είτε εμμέσως, στο πλαίσιο προγραμμάτων που εφαρμόζονται με εντολή του Δημοσίου, εισαγόμενων ή εγχώριων προϊόντων ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αγαθών προς εξαγωγή, υπό ευνοϊκότερους όρους και προϋποθέσεις εν συγκρίσει με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ισχύουν για την παροχή ομοειδών ή ευθέως ανταγωνιστικών προϊόντων ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αγαθών τα οποία προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση, υπό την προϋπόθεση (όταν πρόκειται για προϊόντα) ότι οι εν λόγω όροι και οι προϋποθέσεις είναι ευνοϊκότεροι από τους εμπορικούς όρους [1] που είναι σε θέση να εξασφαλίζουν οι εξαγωγείς του οικείου κράτους στις διεθνείς αγορές.

ε) Η ολοσχερής ή μερική απαλλαγή, η διαγραφή ή η αναστολή πληρωμής που παραχωρούνται ειδικώς για εξαγωγές και αφορούν άμεσους φόρους [2] ή εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που έχουν καταβληθεί ή οφείλονται από βιομηχανικές ή εμπορικές επιχειρήσεις [3].

στ) Η πρόβλεψη για ειδικές μειώσεις οι οποίες έχουν άμεση σχέση με τις εξαγωγές ή τις εξαγωγικές επιδόσεις και οι οποίες, κατά τον υπολογισμό της βάσης επί της οποίας επιβάλλονται οι άμεσοι φόροι, υπερβαίνουν τις μειώσεις που προβλέπονται για την παραγωγή η οποία προορίζεται για εγχώρια κατανάλωση.

ζ) Η απαλλαγή ή η διαγραφή έμμεσων φόρων [2], οι οποίοι οφείλονται για την παραγωγή και τη διανομή εξαγόμενων προϊόντων, πέραν του ύψους των ίδιων που επιβάλλονται για την παραγωγή και τη διανομή ομοειδών προϊόντων που πωλούνται με προορισμό την εγχώρια κατανάλωση.

η) Η απαλλαγή, η διαγραφή ή η αναστολή πληρωμής που παραχωρούνται σε σχέση με προανακύψαντες σωρευτικούς έμμεσους φόρους [2] επί προϊόντων ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή εξαγόμενων προϊόντων, σε έκταση μεγαλύτερη της απαλλαγής, της διαγραφής ή της αναστολής πληρωμής που παραχωρούνται σε σχέση με ανάλογους προανακύψαντες σωρευτικούς έμμεσους φόρους επί προϊόντων ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ομοειδών προϊόντων, τα οποία πωλούνται με προορισμό την εγχώρια κατανάλωση· πάντως, η απαλλαγή από προανακύψαντες σωρευτικούς έμμεσους φόρους, η διαγραφή τους ή η αναστολή της πληρωμής τους επιτρέπονται σε σχέση με εξαγόμενα προϊόντα, ακόμη και αν κάτι τέτοιο δεν ισχύει για τα ομοειδή προϊόντα που πωλούνται με προορισμό την εγχώρια κατανάλωση, υπό την προϋπόθεση ότι οι προανακύψαντες σωρευτικοί έμμεσοι φόροι επιβάλλονται στους συντελεστές παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος (αφού ληφθούν υπόψη οι συνήθεις απώλειες) [4]. Η παρούσα διάταξη ερμηνεύεται με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για την κατανάλωση των συντελεστών παραγωγής στην παραγωγική διαδικασία, οι οποίες περιέχονται στο παράρτημα ΙΙ.

θ) Η διαγραφή ή η επιστροφή επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών [2], καθ' υπέρβαση των επιβαρύνσεων επί των εισαγόμενων συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος (αφού ληφθούν υπόψη οι συνήθεις απώλειες)· γίνεται, ωστόσο, δεκτό ότι, σε ειδικές περιπτώσεις, μια επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιήσει ορισμένη ποσότητα συντελεστών παραγωγής τους οποίους έχει προμηθευτεί στην εγχώρια αγορά, προκειμένου να υποκαταστήσει δι' αυτών ίδια ποσότητα εισαγόμενων συντελεστών παραγωγής, της ίδιας ποιότητας και με τα ίδια χαρακτηριστικά και με τον τρόπο αυτό να

---

[1] Ο όρος «εμπορικοί όροι» σημαίνει ότι η επιλογή μεταξύ εγχώριων και εισαγόμενων προϊόντων είναι εντελώς ελεύθερη και γίνεται με βάση εμπορικά και μόνο κριτήρια.

[2] Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης:
— ο όρος «άμεσοι φόροι» σημαίνει τους φόρους επί των μισθών, των κερδών, των τόκων, των μισθωμάτων, των ποσών που καταβάλλονται για δικαιώματα εκμετάλλευσης και επί όλων των υπολοίπων μορφών εισοδήματος, καθώς και τους φόρους επί της ακινήτου περιουσίας,
— ο όρος «επιβαρύνσεις επί των εισαγωγών» σημαίνει τους τελωνειακούς διασμούς, λοιπά τέλη και άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις επί των εισαγωγών που δεν απαριθμούνται σε διαφορετικό σημείο της παρούσας υποσημείωσης,
— ο όρος «έμμεσοι φόροι» σημαίνει τους φόρους επί των πωλήσεων, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τους φόρους κύκλου εργασιών, τους φόρους προστιθέμενης αξίας, τους φόρους επί της δικαιοχρησίας, τα τέλη χαρτοσήμου, τους φόρους μεταβίβασης, τους φόρους επί των αποθεμάτων και του εξοπλισμού, τους φόρους που επιβάλλονται στα σύνορα, καθώς και όλους τους άλλους φόρους πλην των άμεσων φόρων και των επιβαρύνσεων επί εισαγωγών,
— ο όρος «προανακύψαντες έμμεσοι φόροι» σημαίνει τους φόρους που επιβάλλονται επί προϊόντων ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται αμέσως ή εμμέσως για την παραγωγή δεδομένου προϊόντος,
— ο όρος «σωρευτικοί έμμεσοι φόροι» σημαίνει τους κλιμακούμενους σε πολλαπλά στάδια φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται όταν δεν υπάρχει κάποιος μηχανισμός για τη μεταγενέστερη πίστωση του φόρου σε περίπτωση που τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που υπόκεινται σε φόρο σε ένα στάδιο της παραγωγής χρησιμοποιούνται σε μεταγενέστερο στάδιο της παραγωγής,
— ο όρος «διαγραφή των φόρων» περιλαμβάνει την επιστροφή ή μείωση φόρων,
— ο όρος «διαγραφή ή επιστροφή» περιλαμβάνει την ολοσχερή ή μερική απαλλαγή ή αναστολή πληρωμής που παραχωρείται σε σχέση με επιβαρύνσεις επί των εισαγωγών.

[3] Η αναστολή πληρωμής δεν ισοδυναμεί κατ' ανάγκην με εξαγωγική επιδότηση σε περίπτωση που, παραδείγματος χάρη, καταβάλλονται οι σχετικοί τόκοι.

[4] Το στοιχείο η) δεν ισχύει για συστήματα που στηρίζονται στο φόρο προστιθέμενης αξίας ούτε για εκείνα που τον υποκαθιστούν με προσαρμογές του φόρου που επιβάλλεται στα σύνορα· το πρόβλημα της υπέρμετρης διαγραφής οφειλών από φόρους προστιθέμενης αξίας ρυθμίζεται αποκλειστικά από το στοιχείο ζ).

επωφεληθεί από την παρούσα διάταξη, υπό την προϋπόθεση ότι τόσο η εισαγωγή όσο και οι αντίστοιχες εξαγωγικές πράξεις πραγματοποιούνται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, που δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα δύο έτη. Η παρούσα διάταξη ερμηνεύεται με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για την κατανάλωση των συντελεστών παραγωγής στην παραγωγική διαδικασία, οι οποίες περιέχονται στο παράρτημα ΙΙ, καθώς και με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στο παράρτημα ΙΙΙ και οι οποίες ακολουθούνται για να κριθεί κατά πόσον ένα σύστημα επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης ισοδυναμεί με την παροχή εξαγωγικών επιδοτήσεων.

ι) Η θέση σε εφαρμογή από το Δημόσιο (ή από εξειδικευμένους φορείς που ελέγχονται από το Δημόσιο) προγραμμάτων εγγύησης ή ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων, προγραμμάτων παροχής ασφάλισης ή εγγύησης έναντι αυξήσεων του κόστους εξαγόμενων προϊόντων ή προγραμμάτων παροχής κάλυψης έναντι συναλλαγματικών κινδύνων, με την εφαρμογή ασφαλίστρων τέτοιου ύψους, ώστε να μην επαρκούν για την κάλυψη των μακροπρόθεσμων εξόδων λειτουργίας και των απωλειών των προγραμμάτων.

ια) Η χορήγηση από το Δημόσιο (ή από εξειδικευμένους φορείς που ελέγχονται από το Δημόσιο ή/και δρουν υπό τις εντολές του Δημοσίου) εξαγωγικών πιστώσεων με επιτόκια κατώτερα από αυτά που πρέπει στην πραγματικότητα να καταβάλει για να συγκεντρώσει τα κεφάλαια που παρέχει (ή από αυτά που θα υποχρεούτο να καταβάλει αν για τη συγκέντρωση των κεφαλαίων συνήπτε δάνεια στις διεθνείς κεφαλαιαγορές με την ίδια ημερομηνία λήξης, ίδιους όρους δανεισμού γενικότερα και στο ίδιο νόμισμα στο οποίο παρέχεται η εξαγωγική πίστωση) επίσης, η καταβολή εκ μέρους του Δημοσίου του συνόλου ή μέρους των εξόδων που επιβαρύνουν τους εξαγωγείς ή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για την εξεύρεση των πιστώσεων, στο βαθμό που ο σκοπός των εν λόγω πράξεων είναι η εξασφάλιση ενός σημαντικού πλεονεκτήματος όσον αφορά τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η εξαγωγική πίστωση.

Γίνεται, ωστόσο, δεκτό ότι αν ένα μέλος του ΠΟΕ αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος διεθνούς συμφωνίας στον τομέα των επίσημων εξαγωγικών πιστώσεων, της οποίας αποτελούσαν μέρη την 1η Ιανουαρίου 1979 δώδεκα τουλάχιστον από τα αρχικά μέλη (ή άλλης, διαδόχου, συμφωνίας, την οποία έχουν συνάψει τα εν λόγω αρχικά μέλη) ή σε περίπτωση που ένα μέλος του ΠΟΕ στην πράξη εφαρμόζει τις σχετικές με τα επιτόκια διατάξεις της οικείας συμφωνίας, τότε δεδομένη πρακτική παροχής εξαγωγικών πιστώσεων η οποία συνάδει με τις προαναφερθείσες διατάξεις, δεν θεωρείται ως εξαγωγική επιδότηση.

ιβ) Κάθε άλλη επιβάρυνση για λογαριασμό του Δημοσίου η οποία αποτελεί εξαγωγική επιδότηση κατά την έννοια του άρθρου XVI της ΓΣΔΕ του 1994.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατευθυντήριες γραμμές για την κατανάλωση των συντελεστών παραγωγής στην παραγωγική διαδικασία [1]

I

1. Τα συστήματα μείωσης έμμεσων φόρων είναι δυνατό να προβλέπουν την παραχώρηση απαλλαγής, διαγραφής ή αναστολής πληρωμής σε σχέση με προανακύψαντες σωρευτικούς έμμεσους φόρους επί συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος (αφού ληφθούν υπόψη οι συνήθεις απώλειες). Παρομοίως, τα συστήματα επιστροφής είναι δυνατό να προβλέπουν τη διαγραφή ή την επιστροφή επιβαρύνσεων, οι οποίες επιβάλλονται για την εισαγωγή συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος (αφού ληφθούν υπόψη οι συνήθεις απώλειες).

2. Στον «επεξηγηματικό κατάλογο εξαγωγικών επιδοτήσεων» του παραρτήματος I και ειδικότερα στα στοιχεία η) και ϑ), χρησιμοποιείται ο όρος «συντελεστές παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος». Σύμφωνα με το στοιχείο η), τα συστήματα μείωσης έμμεσων φόρων είναι δυνατό να αποτελούν περιπτώσεις εξαγωγικών επιδοτήσεων στο βαθμό που συνεπάγονται την απαλλαγή, τη διαγραφή ή την αναστολή πληρωμής που παραχωρούνται σε σχέση με προανακύψαντες σωρευτικούς έμμεσους φόρους πέραν του ποσού των αντίστοιχων φόρων που όντως επιβάλλονται επί των συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος. Σύμφωνα με το στοιχείο ϑ), τα συστήματα επιστροφών είναι δυνατό να αποτελούν περιπτώσεις εξαγωγικών επιδοτήσεων στο μέτρο που συνεπάγονται τη διαγραφή ή την επιστροφή επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών, οι οποίες αφορούν ποσά μεγαλύτερα των επιβαρύνσεων οι οποίες επιβάλλονται επί των συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος. Και οι δύο παράγραφοι ορίζουν ότι, κατά την αξιολόγηση της κατανάλωσης των συντελεστών παραγωγής για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι συνήθεις απώλειες. Το στοιχείο ϑ) προβλέπει ακόμη τη δυνατότητα υποκατάστασης στις κατάλληλες περιπτώσεις.

II

3. Όταν η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια έρευνας με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης, εξετάζει κατά πόσον συντελεστές παραγωγής καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος, οφείλει κανονικά να ενεργεί με τον ακόλουθο τρόπο.

4. Όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ένα σύστημα μείωσης έμμεσου φόρου ή ένα σύστημα επιστροφής φόρου ισοδυναμεί με την παροχή επιδότησης εξαιτίας της υπέρμετρης μείωσης ή της επιστροφής σε μεγαλύτερη από την κανονική έκταση έμμεσων φόρων ή επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών συντελεστών παραγωγής οι οποίοι καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος, η Επιτροπή εξετάζει κατά κανόνα πρώτα κατά πόσον οι αρχές της χώρας εξαγωγής έχουν καθιερώσει και εφαρμόζουν κάποιο σύστημα ή διαδικασία προκειμένου να εξακριβώνουν ποιοι συντελεστές παραγωγής καταναλώνονται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος και σε ποιες ποσότητες. Όταν διαπιστώνεται ότι πράγματι εφαρμόζεται ένα τέτοιο σύστημα ή διαδικασία, η Επιτροπή εξετάζει κανονικά στη συνέχεια το εν λόγω σύστημα ή την εν λόγω διαδικασία, για να κρίνει αν είναι εύλογα και κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτά στόχου, καθώς και κατά πόσον στηρίζονται στις γενικώς παραδεδειγμένες εμπορικές πρακτικές που ισχύουν στη χώρα εξαγωγής. Η Επιτροπή δύναται να θεωρήσει σκόπιμη τη διενέργεια ορισμένων πρακτικών δοκιμών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 26 παράγραφος 2, προκειμένου να ελέγξει την ακρίβεια ορισμένων στοιχείων ή για να βεβαιωθεί ότι το σύστημα ή η διαδικασία εφαρμόζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό.

5. Όταν δεν υπάρχει κάποιο τέτοιο σύστημα ή διαδικασία, όταν υπάρχει μεν αλλά δεν κρίνεται εύλογο ή όταν καθιερωθεί και κριθεί εύλογο, αλλά διαπιστώνεται είτε ότι δεν εφαρμόζεται καθόλου είτε ότι δεν εφαρμόζεται κατά τρόπο αποτελεσματικό, τότε η χώρα εξαγωγής οφείλει κατά κανόνα να προβαίνει σε συμπληρωματική εξέταση με βάση τους πραγματικούς συντελεστές παραγωγής που έχουν χρησιμοποιηθεί, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον έχει καταβληθεί ποσό μεγαλύτερο του κανονικού. Αν η Επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, είναι δυνατή η διενέργεια συμπληρωματικής εξέτασης βάσει του σημείου 4.

6. Η Επιτροπή οφείλει κανονικά να αντιμετωπίζει τους συντελεστές παραγωγής ως φυσικώς ενσωματωμένους, εφόσον αυτοί χρησιμοποιούνται κατά την παραγωγική διαδικασία και έχουν ενταχθεί υλικώς στο εξαγόμενο προϊόν. Ένας συντελεστής παραγωγής είναι δυνατόν να μην εμφανίζεται στο τελικό προϊόν με την ίδια μορφή υπό την οποία εισήλθε στην παραγωγική διαδικασία.

7. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας δεδομένου συντελεστή παραγωγής ο οποίος καταναλώνεται για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος, πρέπει κανονικά να συνυπολογίζονται οι «συνήθεις απώλειες», οι οποίες πρέπει κανονικά να αντιμετωπίζονται ως αναλωθείσες για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος. Ο όρος «απώλειες» αναφέρεται σε εκείνο το μέρος δεδομένου συντελεστή παραγωγής, το οποίο δεν εξυπηρετεί κάποια ανεξάρτητη λειτουργία στο πλαίσιο της παραγωγικής διαδικασίας, δεν καταναλώνεται κατά την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος (λόγω προβλημάτων αναποτελεσματικότητας ή για άλλους λόγους) και το οποίο δεν ανακτάται, χρησιμοποιείται ή πωλείται από τον ίδιο κατασκευαστή.

8. Όταν η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον οι απώλειες που ζητείται να ληφθούν υπόψη είναι οι «συνήθεις», οφείλει κατά κανόνα να συνεκτιμά τη μέθοδο παραγωγής, τη μέση πείρα του κλάδου παραγωγής στη χώρα εξαγωγής, καθώς και άλλους τεχνικούς παράγοντες, ανάλογα με την περίπτωση. Η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη το ζήτημα του κατά πόσον οι αρχές της χώρας εξαγωγής έχουν υπολογίσει ορθώς το ποσό που αντιπροσωπεύουν οι απώλειες, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το ποσό αυτό πρόκειται να συνυπολογισθεί στο ποσό της μείωσης ή της διαγραφής του οφειλόμενου φόρου ή δασμού.

---

[1] Συντελεστές που καταναλώνονται στην παραγωγική διαδικασία είναι οι συντελεστές που ενσωματώνονται υλικώς στο προϊόν, η ενέργεια, τα καύσιμα και το πετρέλαιο που χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία, καθώς και οι καταλύτες που καταναλώνονται κατά τη χρήση του για την παραγωγή του εξαγόμενου προϊόντος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες ακολουθούνται όταν εξετάζεται κατά πόσο ένα σύστημα επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης ισοδυναμεί με την παροχή εξαγωγικών επιδοτήσεων

I

Ένα σύστημα επιστροφής φόρου είναι δυνατό να προβλέπει την απόδοση ή την επιστροφή επιβαρύνσεων οι οποίες έχουν επιβληθεί στις εισαγωγές συντελεστών παραγωγής που καταναλώνονται κατά τη διαδικασία παραγωγής ενός άλλου προϊόντος, εφόσον το εν λόγω άλλο προϊόν κατά την εξαγωγή του περιέχει εγχώριους συντελεστές παραγωγής της ίδιας ποιότητας και με τα ίδια χαρακτηριστικά όπως και εκείνοι που υποκατέστησαν τους εισαγόμενους συντελεστές παραγωγής. Σύμφωνα με το στοιχείο θ) του παραρτήματος Ι, ένα σύστημα επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης ενδέχεται να αποτελεί εξαγωγική επιδότηση στο βαθμό που συνεπάγεται την επιστροφή σε έκταση μεγαλύτερη από το κανονικό των επιβαρύνσεων που επεβλήθησαν αρχικά στις εισαγωγές των συντελεστών παραγωγής σε σχέση με τους οποίους ζητείται η επιστροφή.

II

Όταν η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της έρευνάς της με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού δυνάμει της παρούσας απόφασης, εξετάζει δεδομένο σύστημα επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης, οφείλει κανονικά να ενεργεί με τον ακόλουθο τρόπο:

1. Στο στοιχείο θ) του παραρτήματος Ι ορίζεται ότι συντελεστές παραγωγής προερχόμενοι από την εγχώρια αγορά είναι δυνατό να υποκαταστήσουν εισαγόμενους συντελεστές παραγωγής για την παραγωγή ενός προϊόντος που προορίζεται για εξαγωγή, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω συντελεστές παραγωγής είναι της ίδιας ποσότητας και της ίδιας ποιότητας και έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με τους υποκαθιστάμενους εισαγόμενους συντελεστές παραγωγής. Η ύπαρξη συστήματος ή διαδικασίας επαλήθευσης είναι σημαντική, διότι επιτρέπει στις αρχές της χώρας εξαγωγής να εξασφαλίζουν και να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η ποσότητα συντελεστών παραγωγής για την οποία ζητείται η επιστροφή δεν υπερβαίνει την ποσότητα παρόμοιων προϊόντων που εξάγονται υπό οιαδήποτε μορφή και ότι δεν σημειώνεται επιστροφή επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών πέραν εκείνων που επεβλήθησαν αρχικά στους εκάστοτε εισαγόμενους συντελεστές παραγωγής.

2. Όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ένα σύστημα επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης ισοδυναμεί με την παροχή επιδοτήσεων, η Επιτροπή πρέπει κανονικά να εξετάζει πρώτα κατά πόσον οι αρχές της χώρας εξαγωγής έχουν καθιερώσει και εφαρμόζουν κάποιο σύστημα ή κάποια διαδικασία επαλήθευσης. Εφόσον διαπιστώνεται ότι πράγματι εφαρμόζεται ένα τέτοιο σύστημα ή διαδικασία, η Επιτροπή εξετάζει κανονικά στη συνέχεια τις σχετικές διαδικασίες επαλήθευσης, για να κρίνει κατά πόσον αυτές είναι εύλογες και κατάλληλες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτές στόχου, καθώς και αν στηρίζονται στις γενικώς παραδεδεγμένες εμπορικές πρακτικές που ισχύουν στη χώρα εξαγωγής. Αν διαπιστωθεί ότι οι διαδικασίες πληρούν τις ανωτέρω προϋποθέσεις και επιπλέον ότι εφαρμόζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό, τότε τεκμαίρεται ότι δεν παρέχεται επιδότηση. Η Επιτροπή δύναται να θεωρήσει σκόπιμη τη διενέργεια ορισμένων πρακτικών δοκιμών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 26 παράγραφος 2, προκειμένου να ελέγξει την ακρίβεια ορισμένων στοιχείων ή για να βεβαιωθεί ότι οι εκάστοτε διαδικασίες επαλήθευσης εφαρμόζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό.

3. Όταν δεν προβλέπονται διαδικασίες επαλήθευσης, όταν προβλέπονται μεν αλλά δεν είναι εύλογες ή όταν τέτοιου είδους διαδικασίες προβλέπονται και έχουν κριθεί εύλογες, αλλά διαπιστώνεται είτε ότι στην πραγματικότητα δεν εφαρμόζονται καθόλου, είτε ότι δεν εφαρμόζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό, τότε ενδέχεται να συντρέχει περίπτωση επιδότησης. Στις περιπτώσεις αυτές, η χώρα εξαγωγής είναι σκόπιμο να προβαίνει σε συμπληρωματική εξέταση, με βάση τις συναλλαγές που όντως πραγματοποιήθηκαν, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον έχει καταβληθεί ποσό μεγαλύτερο του κανονικού. Αν η Επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, είναι δυνατή η διενέργεια συμπληρωματικής εξέτασης βάσει της παραγράφου 2.

4. Το γεγονός ότι στο πλαίσιο καθεστώτος επιστροφής φόρου σε περιπτώσεις υποκατάστασης περιλαμβάνεται και η πρόβλεψη ότι οι εξαγωγείς δικαιούνται να επιλέξουν το συγκεκριμένο φορτίο εισαγόμενων προϊόντων για το οποίο θα ζητήσουν την επιστροφή του φόρου δεν ισοδυναμεί από μόνο του με την παροχή επιδότησης.

5. Γίνεται δεκτό ότι έχει σημειωθεί καθ' υπέρβαση επιστροφή επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών, κατά την έννοια του στοιχείου θ) του παραρτήματος Ι, όταν το Δημόσιο έχει καταβάλει τόκους για ποσά που έχει ενδεχομένως επιστρέψει στο πλαίσιο των συστημάτων επιστροφής φόρου που εφαρμόζει· η υπέρβαση ισούται με το ποσό του πράγματι καταβληθέντος ή του οφειλόμενου τόκου.